



Bruxelles, den 30. november 2018  
(OR. en)

15020/18

---

---

**Interinstitutionel sag:  
2018/0108(COD)**

---

---

JAI 1236  
COPEN 428  
CYBER 304  
DROIPEN 192  
JAIEX 160  
ENFOPOL 596  
DAPIX 366  
EJUSTICE 163  
MI 917  
TELECOM 442  
DATAPROTECT 263  
CODEC 2180

#### NOTE

---

fra:	formandskabet
til:	Rådet
Tidl. dok. nr.:	14351/1/18 REV1
Komm. dok. nr.:	8110/18
Vedr.:	Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæiske editions- og sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager - Generel indstilling

---

#### INDLEDNING

1. Den 17. april 2018 vedtog Kommissionen ovennævnte forslag med artikel 82, stk. 1, i TEUF som retsgrundlag og fremsendte det til Rådet og Europa-Parlamentet. Dets formål er at indføre europæiske editions- og sikringskendelser for at kunne indhente eller sikre elektronisk bevismateriale i en anden jurisdiktion uden inddragelse af de kompetente myndigheder i den pågældende jurisdiktion. Kendelserne sigter specifikt mod grænseoverskridende adgang til elektronisk bevismateriale og søger at tilpasse de retlige samarbejdsmechanismer til den digitale tidsalders kriminalitetsbekæmpelseskrav.

2. Den foreslåede forordning giver mulighed for at anmode om enhver kategori af lagrede data. Den fastsætter imidlertid en specifik tærskel for trafik- og indholdsdata [i modsætning til abonnent- og adgangsdata], som kun kan begæres forelagt, hvor der er tale om forbrydelser, som i udstedelsesstaten straffes med en maksimal frihedsstraf på mindst tre år, eller om bestemte cyberrelaterede, cyberbaserede eller terrorrelaterede forbrydelser.
3. I forslaget påtænkes en periode på ti dage som obligatorisk frist for gennemførelsen af den europæiske editionskendelse, men i nødsituationer (overhængende fare for en persons liv eller fysiske integritet eller for kritisk infrastruktur) er fristen seks timer. Med hensyn til den europæiske sikringskendelse har den kompetente myndighed 60 dage til at bekræfte, at den har iværksat en efterfølgende anmodning om fremlæggelse af oplysninger (herunder gennem gensidig retshjælp). I tilfælde af manglende overholdelse af en kendelse kan der pålægges tjenesteudbydere sanktioner.
4. Kendelserne skal rettes til en tjenesteudbyder, der tilbyder tjenester i Unionen, eller til en retlig repræsentant, som er udpeget af en tjenesteudbyder beliggende i en anden medlemsstat, med henblik på at indsamle elektronisk bevismateriale i overensstemmelse med det foreslåede direktiv. I forslaget til forordning anvendes typen af de leverede tjenester (e-kommunikation, informationssamfundet, hosting, IP-nummerering, privatlivs- og proxytjenester) som kriterier, men også navnene på visse typer af tjenesteudbydere (internetdomænenavnsadministratorer eller -registratorer).
5. Den 18. oktober 2018 opfordrede Det Europæiske Råd<sup>1</sup> til, at der findes en løsning, som sikrer hurtig og effektiv grænseoverskridende adgang til elektronisk bevismateriale for effektivt at bekæmpe terrorisme og anden alvorlig og organiseret kriminalitet, både i EU og på internationalt plan. Det understregede, at Kommissionens forslag om elektronisk bevismateriale bør vedtages inden udgangen af den nuværende valgperiode.
6. I Europa-Parlamentet blev Birgit Sippel (LIBE, S&D) udpeget til ordfører den 24. maj 2018. LIBE-udvalget drøftede forslaget den 11. juni 2018 og har afholdt flere møder og høringer, herunder en offentlig høring den 27. november 2018. Der er ikke fastlagt nogen tidsplan for vedtagelsen af betænkningen.
7. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog sin udtalelse den 12. juli 2018<sup>2</sup>.

---

<sup>1</sup> EUCO 13/18, punkt 9.

<sup>2</sup> 11533/18.

## II. ARBEJDET I RÅDET

8. Kommissionen forelagde forslaget for Gruppen vedrørende Samarbejde i Straffesager den 27. april 2018, hvorpå der fulgte en gennemgang af udkastet til forordning artikel for artikel og en udveksling af synspunkter om konsekvensanalysen i gruppen den 5.-6. maj 2018. Generelt blev både konsekvensanalysen og forslaget positivt modtaget af delegationerne.
9. Drøftelserne var hovedsagelig fokuseret på den af Kommissionen foreslåede fremgangsmåde med forkyndelse af den europæiske editionskendelse direkte for tjenesteudbyderen eller dennes retlige repræsentant uden inddragelse af den medlemsstat, hvor sidstnævnte er beliggende (dvs. fuldbyrdelsesstaten), definitionen af tjenesteudbyderen, immuniteter og privilegier, prøvelsesproceduren i tilfælde af modstridende forpligtelser samt sanktioner i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold til forordningen.
10. Gennemgangen af forslaget i gruppen foregik under det bulgarske og det østrigske formandskab. Der blev afholdt tolv møder, der resulterede i fem på hinanden følgende reviderede udgaver. Drøftelserne blev afsluttet den 20. november 2018 med henblik på at fremsende kompromisteksten i bilaget til denne note til vedtagelse som generel indstilling på den kommende samling i RIA-Rådet den 6. og 7. december 2018.
11. Resultatet af drøftelserne på møderne i gruppen, de skriftlige bidrag fra delegationerne samt medlemsstaternes forbehold med hensyn til teksten er afspejlet i formandskabets reviderede kompromistekst, der findes i bilaget. Betragtningerne er blevet tilpasset for at afspejle ændringerne i de materielle bestemmelser. Alle ændringer i forhold til Kommissionens forslag er angivet med **fed skrift** (ny tekst) eller [...] (udgået tekst).

### III. KONKLUSION

12. Teksten i bilaget afspejler formandskabets og medlemsstaternes indsats for at finde et kompromis.
  13. Den 28. november 2018 nåede De Faste Repræsentanters Komité til enighed om formandskabets kompromistekst, jf. bilaget til denne note, med kun en enkelt ændring, idet den slovenske delegation hævdede sit forbehold i fodnote 27.
  14. Rådet opfordres derfor til at nå frem til en generel indstilling til teksten, som vil danne grundlag for forhandlingerne med Europa-Parlamentet inden for rammerne af den almindelige lovgivningsprocedure (artikel 294 i TEUF).
-

Forslag til

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING****om europæiske editions- og sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager<sup>3</sup>**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg<sup>4</sup>,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen har sat sig som mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Med henblik på gradvis at indføre et sådant område skal Unionen vedtage foranstaltninger vedrørende retligt samarbejde i straffesager baseret på princippet om gensidig anerkendelse af domme og retsafgørelser, som normalt er blevet betegnet som en hovedhjørnesten i det retlige samarbejde i straffesager i Unionen siden Det Europæiske Råd i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999.
- (2) Foranstaltninger til at indhente og bevare elektronisk bevismateriale får stadig større betydning for strafferetlige efterforskninger og retsforfølgelser i hele EU. Effektive mekanismer til at indhente elektronisk bevismateriale er afgørende for at bekæmpe kriminalitet på betingelser, der sikrer fuld overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og principper, der er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder som forankret i traktaterne, navnlig principperne om nødvendighed og proportionalitet, retfærdig rettergang, databeskyttelse, brevhemmelighed og privatlivets fred.

---

<sup>3</sup> Nederlandene, Finland, Den Tjekkiske Republik og Letland har taget forbehold med hensyn til hele kompromisteksten. For så vidt angår Nederlandene vedrører dette forbehold bl.a. artiklerne 5, 6 og 7a, artikel 11, stk. 3, artikel 12a, 12b, 14 og 17.

<sup>4</sup> EUT C [...] af [...], s. [...].

- (3) I den fælles erklæring fra EU's justits- og indenrigsministre og EU-institutionernes repræsentanter om terrorangrebene den 22. marts 2016 i Bruxelles understreges behovet for som en prioritet at finde metoder til hurtigere og mere effektivt at sikre og indhente digitalt bevismateriale og for at fastlægge konkrete foranstaltninger til håndtering af dette spørgsmål.
- (4) Rådet understregede i sine konklusioner af 9. juni 2016 den stigende betydning af elektronisk bevismateriale i straffesager og af beskyttelsen af cyberspace mod misbrug og kriminelle aktiviteter til gavn for økonomier og samfund og således behovet for, at de retshåndhævende og judicielle myndigheder har effektive redskaber til at efterforske og retsforfølge kriminelle aktiviteter i cyberspace.
- (5) I den fælles meddelelse om modstandsdygtighed, afskrækkelse og forsvar af 13. september 2017<sup>5</sup> understregede Kommissionen, at effektiv efterforskning og retsforfølgning af cyberkriminalitet er et centralt afskrækkelsesmiddel over for cyberangreb, og at de aktuelle proceduremæssige rammer skal tilpasses bedre til internettets tidsalder. Hastigheden af cyberangreb kan være for høj for de aktuelle procedurer og skabe særlige behov for samarbejde på tværs af grænserne.
- (6) Europa-Parlamentet understregede ligeledes disse bekymringer i sin beslutning af 3. oktober 2017 om bekæmpelse af IT-kriminalitet<sup>6</sup> og fremhævede ligeledes, at de forskellige lovgivningsrammer kan skabe problemer for tjenesteudbydere, når de forsøger at imødekomme anmodninger fra de retshåndhævende myndigheder, og opfordrede Kommissionen til at etablere EU-lovgivningsrammer for elektronisk bevismateriale med tilstrækkelige garantier for alle berørte parter rettigheder og friheder.
- (7) Nettjenester kan leveres fra hvor som helst og kræver ikke en fysisk infrastruktur, lokaler eller personale i det pågældende land. Relevant bevismateriale opbevares derfor ofte uden for efterforskningsstaten eller af en tjenesteudbyder, der er etableret uden for denne stat. Der er ofte ingen tilknytning mellem den sag, der efterforskes i den pågældende stat, og den stat, hvor oplysningerne er lagret, eller hvor tjenesteudbyderen har sit hjemsted.
- (8) På grund af denne manglende tilknytning fremsendes anmodninger om retligt samarbejde ofte til stater, der er værtsstater for et stort antal tjenesteudbydere, men som ikke har anden tilknytning til den foreliggende sag. Desuden er antallet af anmodninger mangedoblet på grund af den stigende brug af nettjenester, der i sagens natur er grænseløse. Fremskaffelse af elektronisk bevismateriale gennem retlige samarbejdskanaler tager derfor ofte lang tid – muligvis så lang tid, at efterfølgende spor ikke længere er tilgængelige. Der er desuden ingen klar ramme for samarbejdet med tjenesteudbydere, men visse udbydere fra tredjelande accepterer direkte anmodninger om ikkeindholdsdata, i den udstrækning gældende national lovgivning gør det muligt. Alle medlemsstaterne anvender således kanaler for samarbejde med tjenesteudbydere, hvis de findes, ved brug af forskellige nationale værktøjer, betingelser og procedurer. For så vidt angår indholdsdata har nogle medlemsstater desuden truffet ensidige foranstaltninger, mens andre fortsat gør brug af det retlige samarbejde.

---

<sup>5</sup> JOIN(2017) 450 final.

<sup>6</sup> 2017/2068(INI).

- (9) De forskellige lovgivningsrammer skaber problemer for tjenesteudbydere, når de forsøger at imødekomme anmodninger fra de retshåndhævende myndigheder. Det er derfor nødvendigt at indføre en europæisk retlig ramme for elektronisk bevismateriale for at pålægge tjenesteudbydere, der er omfattet af instrumentets anvendelsesområde, en forpligtelse til at reagere direkte i forhold til myndigheder uden **systematisk** [...] inddragelse af en judiciel myndighed i tjenesteudbyderens medlemsstat **i hvert tilfælde**.
- (10) Kendelser i henhold til denne forordning bør rettes til tjenesteudbydernes retlige repræsentanter, der er udpeget med henblik herpå. Hvis en tjenesteudbyder, der er etableret i Unionen, ikke har udpeget en retlig repræsentant, kan kendelsen rettes til ethvert af tjenesteudbyderens etableringssteder i Unionen. Dette alternativ har til formål at sikre, at systemet er effektivt, hvis tjenesteudbyderen (endnu) ikke har udpeget en særlig repræsentant.
- (11) Ordningen med den europæiske editionskendelse og den europæiske sikringskendelse for elektronisk bevismateriale i straffesager kan kun fungere på grundlag af en høj grad af gensidig tillid mellem medlemsstaterne, hvilket er en afgørende forudsætning for, at dette instrument fungerer tilfredsstillende.
- (12) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som er anerkendt i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Disse omfatter retten til frihed og sikkerhed, respekten for privatliv og familieliv, beskyttelse af personoplysninger, friheden til at oprette og drive egen virksomhed, ejendomsretten, adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, uskyldsformodningen og retten til forsvar, legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet samt retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse.
- (12a) Hvis udstedelsesstaten ser visse tegn på, at der muligvis føres parallelle straffesager i en anden medlemsstat, skal den høre myndighederne i denne medlemsstat i overensstemmelse med Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA<sup>7</sup>. Under alle omstændigheder bør der ikke udstedes en europæisk editionskendelse, hvis udstedelsesstaten ser visse tegn på, at det vil stride mod ne bis in idem-princippet.**

---

<sup>7</sup> [Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA](#) af 30. november 2009 om forebyggelse og bilæggelse af konflikter om udøvelse af jurisdiktion i straffesager (EUT L 328 af 15.12.2009, s. 42).

- (13) For at sikre, at de grundlæggende rettigheder respekteres fuldt ud, henvises der i denne forordning udtrykkeligt til de nødvendige standarder for indsamling af personoplysninger, behandlingen af sådanne oplysninger, den judicielle prøvelse af anvendelsen af efterforskningsforanstaltningen som omhandlet i denne retsakt og de retsmidler, som står til rådighed.
- (14) Denne forordning bør anvendes, uden at det berører de proceduremæssige rettigheder i straffesager, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU<sup>8</sup>, 2012/13/EU<sup>9</sup>, 2013/48/EU<sup>10</sup>, 2016/343<sup>11</sup>, 2016/800<sup>12</sup> og 2016/1919<sup>13</sup>.
- (15) I denne retsakt fastlægges de generelle regler, hvorefter en kompetent judiciel myndighed i EU kan pålægge en tjenesteudbyder, der udbyder tjenester i Unionen, at fremlægge eller bevare elektronisk bevismateriale gennem en europæisk editions- eller sikringskendelse. Denne forordning finder anvendelse i alle tilfælde, hvor tjenesteudbyderen er etableret eller repræsenteret i en anden medlemsstat. I en national kontekst, hvor de instrumenter, der er fastsat i denne forordning, ikke kan anvendes, bør forordningen ikke begrænse de nationale kompetente myndigheders beføjelser, der allerede er fastsat i national ret, til at pålægge tjenesteudbydere, der er etableret eller repræsenteret på deres område, at overholde tilsvarende nationale foranstaltninger.

---

<sup>8</sup> Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv 2010/64/EU](#) af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager (EUT L 280 af 26.10.2010, s. 1).

<sup>9</sup> Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv 2012/13/EU](#) af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager (EUT L 142 af 1.6.2012, s. 1).

<sup>10</sup> Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv 2013/48/EU](#) af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordrer og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen (EUT L 294 af 6.11.2013, s. 1).

<sup>11</sup> Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv \(EU\) 2016/343](#) af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager (EUT L 65 af 11.3.2016, s. 1).

<sup>12</sup> Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv \(EU\) 2016/800](#) af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 1).

<sup>13</sup> Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv \(EU\) 2016/1919](#) af 26. oktober 2016 om retshjælp til mistænkte og tiltalte i straffesager og til eftersøgte i sager angående europæiske arrestordrer (EUT L 297 af 4.11.2016, s. 1).



- (16) De tjenesteudbydere, der er mest relevante i straffesager, er udbydere af elektroniske kommunikationstjenester og udbydere af informationssamfundstjenester, som letter interaktionen mellem brugerne. Begge grupper bør således være omfattet af denne forordning. Udbydere af elektroniske kommunikationstjenester er defineret i forslaget til direktiv om en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation. De omfatter interpersonel kommunikation såsom internettelefoner, instant messaging og e-mailtjenester. **Denne forordning bør også finde anvendelse på andre [...] tjenesteudbydere i informationssamfundet[...] i den i direktiv (EU) 2015/1535 anvendte betydning, [...] som ikke betragtes som udbydere af elektroniske kommunikationstjenester [...], men som giver deres brugere mulighed for at kommunikere med hinanden, eller som tilbyder deres brugere tjenester, som kan anvendes til at behandle eller lagre data på deres vegne. Dette bør være i overensstemmelse med formuleringen i Budapestkonventionen om IT-kriminalitet. Ved databehandling bør forstås databehandling i teknisk forstand som tilvejebringelse eller manipulation af data, dvs. tekniske operationer, hvorved data frembringes eller ændres ved hjælp af computerregnekraft. De kategorier af tjenesteudbydere, som er omfattet her, er f.eks. onlinemarkedspladser [...] der giver forbrugere [...] og virksomheder mulighed for at kommunikere med hinanden og andre hostingtjenester, herunder hvor tjenesten leveres via cloudcomputing, samt onlinespilleplatforme og onlinegamblingplatforme. Såfremt en tjenesteudbyder i informationssamfundet ikke giver sine brugere mulighed for at kommunikere med hinanden, men kun med tjenesteudbyderen, eller ikke giver mulighed for at behandle eller lagre data, eller såfremt muligheden for at lagre eller behandle data ikke er en væsentlig del af de tjenesteydelser, der leveres til brugerne, som f.eks. juridisk rådgivning, arkitektvirksomhed, ingeniørvirksomhed, bogføring og revision, der leveres online og på afstand, er tjenesten ikke omfattet af definitionen, også selv om den måtte være omfattet af definitionen af informationssamfundets tjenester i henhold til direktiv (EU) 2015/1535. [...]**
- (17) I mange tilfælde lagres eller behandles oplysningerne ikke længere på en brugers enhed, men er tilgængelige på en skybaseret infrastruktur, der er adgang til fra et hvilket som helst sted. Tjenesteudbydere behøver ikke at være etableret eller at have servere i en specifik jurisdiktion for at drive disse tjenester. Anvendelsen af denne forordning bør således ikke afhænge af tjenesteudbyderens faktiske etableringssted eller af databehandlings- eller lagerfacilitetens faktiske beliggenhed.
- (18) Udbydere af internetinfrastruktur-tjenester vedrørende tildeling af navne og numre, f.eks. domænenavneadministratorer og -registratorer og privatlivs- og proxytjenester eller regionale onlineregistre for IP-adresser, er af særlig relevans i forbindelse med identifikation af aktører bag ondsindede eller kompromitterede websteder. De opbevarer oplysninger, der er af særlig relevans for straffesager, da de kan gøre det muligt at identificere en enkeltperson eller enhed bag et websted, der anvendes til kriminelle aktiviteter, eller ofret for kriminelle handlinger i tilfælde af et kompromitteret websted, der er blevet overtaget af kriminelle.

- (19) Denne forordning regulerer kun indsamling af lagrede data, dvs. de data, som en tjenesteudbyder ligger inde med på tidspunktet for modtagelsen af en attest for en europæisk editions- eller sikringskendelse. Forordningen indfører ikke en generel pligt til opbevaring af data og tillader heller ikke aflytning eller indhentning af data, der lagres på et senere tidspunkt efter modtagelsen af en attest for en editions- eller sikringskendelse. Dataene bør fremlægges, uanset om de er krypteret eller ej.
- (20) Datakategorierne i denne forordning omfatter abonnentdata, adgangsdata, transaktionsdata (tre kategorier, der samlet benævnes "ikkeindholdsdata") og indholdsdata. Denne sontring, bortset fra indholdsdata, findes i mange medlemsstaters [...] lovgivning, også i den gældende lovgivningsramme i USA, der giver tjenesteudbydere mulighed for at udveksle ikkeindholdsdata med udenlandske retshåndhævende myndigheder på frivillig basis.
- (21) Det er hensigtsmæssigt at adskille adgangsdata som en særlig datakategori i denne forordning. Adgangsdata anvendes til samme formål som abonnentdata, med andre ord til at identificere brugeren, og graden af indgriben i de grundlæggende rettigheder er den samme. Adgangsdata registreres typisk i forbindelse med registreringen af hændelser (med andre ord en serverlog) for at angive påbegyndelsen og afslutningen af en brugeradgangssession til en tjeneste. Det er ofte en individuel IP-adresse (statisk eller dynamisk) eller en anden identifikator for den netgrænseflade, der anvendes under adgangssessionen. Hvis brugeren er ukendt, skal den ofte indhentes, inden tjenesteudbyderen kan pålægges at fremlægge abonnentdata vedrørende denne identifikator.
- (22) Der anmodes derimod generelt om transaktionsdata for at få oplysninger om brugerens kontakter og færdene, og der kan udstedes en kendelse for at fastlægge den pågældendes profil. Når dette er sagt, kan adgangsdata ikke i sig selv bruges til at fastslå, om formålet er det samme, da de f.eks. ikke indeholder oplysninger om brugerens kontakter. Dette forslag indfører derfor en ny kategori af data, der skal behandles som abonnentdata, hvis formålet med fremskaffelsen af dataene er det samme.
- (23) Alle datakategorier indeholder personoplysninger og er dermed omfattet af garantierne i EU-databeskyttelsesreglerne, men indvirkningen på de grundlæggende rettigheder er forskellig, alt efter om der er tale om abonnent- og adgangsdata eller transaktions- og indholdsdata. Abonnent- og adgangsdata er nyttige til at finde de første spor i en efterforskning vedrørende den mistænkte identitet, og transaktions- og indholdsdata er mest relevante som bevismateriale. Det er derfor afgørende, at alle disse datakategorier er omfattet af instrumentet. På grund af den forskellige grad af indgriben i de grundlæggende rettigheder er der knyttet forskellige betingelser til indhentning af abonnentdata og transaktions- og indholdsdata.

- (24) Den europæiske editionskendelse og den europæiske sikringskendelse er efterforskningsforanstaltninger, som kun bør udstedes i straffesager mod bestemte kendte eller stadig ukendte gerningsmænd til en konkret strafbar handling, der allerede har fundet sted, efter en individuel vurdering af proportionaliteten og nødvendigheden af den enkelte kendelse.
- (24a) Eftersom sager om gensidig retshjælp kan betragtes som straffesager i henhold til gældende national ret i medlemsstaterne, bør det præciseres, at der ikke bør udstedes en europæisk editionskendelse eller en europæisk sikringskendelse med henblik på at tilbyde retshjælp til en anden medlemsstat eller et tredjeland. I sådanne tilfælde bør anmodningen om gensidig retshjælp rettes til den medlemsstat eller det tredjeland, som kan yde gensidig retshjælp i henhold til sin nationale ret. Hvis der af den udstedende myndighed i henhold til denne forordning imidlertid allerede er indhentet elektronisk bevismateriale med henblik på dennes egne strafferetlige efterforskninger eller straffesager, og det pågældende bevismateriale derefter er genstand for fremsendelse eller overførsel, bør betingelserne vedrørende specialitetsprincippet finde anvendelse.**
- (24b) Denne forordning bør finde anvendelse på straffesager indledt af den udstedende myndighed med henblik på at lokalisere en dømt, som har unddraget sig straffuldbyrdelse, for at fuldbyrde frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger. Er frihedsstraffen eller den frihedsberøvende foranstaltning afsagt in absentia, bør det imidlertid ikke være muligt at udstede en europæisk editionskendelse eller en europæisk sikringskendelse, eftersom national ret i medlemsstaterne om domme in absentia varierer betydeligt i hele Den Europæiske Union.**
- (25) Denne forordning berører ikke myndighedernes undersøgelsesbeføjelser i civile og administrative sager, herunder når disse sager kan føre til pålæggelse af sanktioner.
- (26) Denne forordning bør finde anvendelse på tjenesteudbydere, der udbyder tjenester i Unionen, og de kendelser, der er omhandlet i denne forordning, må kun udstedes for data vedrørende tjenester, der udbydes i Unionen. Tjenester, der udelukkende udbydes uden for Unionen, er ikke omfattet af denne forordning, selv om tjenesteudbyderen er etableret i Unionen.

- (27) For at fastslå, om en tjenesteudbyder udbyder tjenester i Unionen, skal det vurderes, om tjenesteudbyderen gør det muligt for juridiske eller fysiske personer i en eller flere medlemsstater at gøre brug af udbyderens tjenester. Adgangen til en onlinegrænseflade, f.eks. adgang til tjenesteudbyderens eller en mellemmands websted eller til en e-mailadresse og andre kontaktoplysninger i en eller flere medlemsstater, bør imidlertid ikke i sig selv være en tilstrækkelig betingelse for anvendelsen af denne forordning.
- (28) En væsentlig tilknytning til Unionen bør også være relevant for at fastslå denne forordnings anvendelsesområde. En sådan væsentlig tilknytning til Unionen bør anses for at være til stede, hvis tjenesteudbyderen er etableret i Unionen. Hvis tjenesteudbyderen ikke er etableret i Unionen, bør kriteriet om en væsentlig tilknytning [...] bas[...]eres [...] **på specifikke faktuelle kriterier som f.eks.** et betydeligt antal brugere i en eller flere medlemsstater, eller om tjenesteudbyderen retter sin virksomhed mod en eller flere medlemsstater. Måltretning af virksomheden mod en eller flere medlemsstater kan fastslås på grundlag af alle relevante omstændigheder, herunder faktorer såsom anvendelsen af et sprog eller en valuta, der almindeligvis anvendes i en medlemsstat, eller muligheden for at bestille varer eller tjenesteydelser. Måltretningen af virksomheden mod en medlemsstat kan ligeledes udledes af tilgængeligheden af en applikation ("app") i den relevante nationale app-butik, af lokal annoncering eller annoncering på det sprog, der anvendes i den pågældende medlemsstat, eller håndteringen af kunderelationer, f.eks. ved at yde kundeservice på det sprog, der normalt anvendes i den pågældende medlemsstat. Det må endvidere antages, at der er en væsentlig tilknytning, hvis tjenesteudbyderen retter sin virksomhed mod en eller flere medlemsstater, jf. artikel 17, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1215/2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område<sup>14</sup>. Levering af tjenesten alene med det formål at overholde det forbud mod forskelsbehandling, der er fastsat i forordning (EU) 2018/302<sup>15</sup>, kan ikke i sig selv betragtes som tegn på, at den erhvervsdrivende retter virksomhed mod et bestemt område i Unionen.
- (29) En europæisk editionskendelse bør kun udstedes, hvis dette er nødvendigt og forholdsmæssigt. Ved vurderingen bør der tages hensyn til, om kendelsen er begrænset til, hvad der er nødvendigt for at nå det legitime mål om at indhente de relevante og nødvendige oplysninger, der udelukkende skal tjene som bevismateriale i den konkrete sag, **idet der tages behørigt hensyn til foranstaltningens indvirkning på de grundlæggende rettigheder for den person, hvis oplysninger efterspørges.**

---

<sup>14</sup> Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) nr. 1215/2012](#) af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1).

<sup>15</sup> Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) 2018/302](#) af 28. februar 2018 om imødegåelse af uberettiget geoblokering og andre former for forskelsbehandling på grundlag af kundernes nationalitet, bopæl eller hjemsted i det indre marked og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og (EU) 2017/2394 og af direktiv 2009/22/EF (EUT L 601 af 2.3.2018, s. 1).

- (30) En judiciel myndighed bør altid være involveret i udstedelsen af en europæiske editions- eller sikringskendelse, enten i selve udstedelsen eller i godkendelsen af kendelsen. I betragtning af den mere følsomme karakter af transaktions- og indholdsdata skal udstedelsen eller godkendelsen af europæiske editionskendelser om fremlæggelse af disse datakategorier undergives domstolsprøvelse. Da abonnement- og adgangsdata er mindre følsomme, kan europæiske editionskendelser om fremlæggelse af disse oplysninger desuden udstedes eller godkendes af kompetente anklagere.
- (31) Der skal af samme grund sondres med hensyn til det materielle anvendelsesområde for denne forordning: Kendelser om fremlæggelse af abonnement- og adgangsdata kan udstedes for enhver lovovertrædelse, hvorimod adgang til transaktions- og indholdsdata bør være underlagt strengere krav for at tage højde for den mere følsomme karakter af sådanne oplysninger. En tærskel gør det muligt at anlægge en mere forholdsmæssig tilgang, og dette sikrer sammen med en række andre forudgående og efterfølgende betingelser og garantier i forslaget, at proportionalitetsprincippet og de berørte personers rettigheder overholdes. Tærsklen bør samtidig ikke begrænse instrumentets effektivitet og de retshåndhævende myndigheders brug heraf. Muligheden for at udstede efterforskningskendelser i forbindelse med lovovertrædelser, der kan straffes med en frihedsstraf af en maksimal varighed på mindst tre år, begrænser instrumentets anvendelsesområde til grovere former for kriminalitet, men begrænser ikke i for høj grad de retshåndhævende myndigheders muligheder for at anvende det. Det udelukker en lang række forbrydelser, der betragtes som mindre alvorlige af medlemsstaterne som udtrykt i en lavere maksimal straf, fra anvendelsesområdet. En tærskel har ligeledes den fordel, at den er let at anvende i praksis.
- (32) Der findes særlige lovovertrædelser, hvor bevismaterialet typisk er tilgængeligt i elektronisk form og af meget flygtig karakter. Dette er tilfældet for cyberrelaterede strafbare handlinger, endog handlinger, som muligvis ikke anses for alvorlige i sig selv, men som kan forårsage omfattende eller betydelige skader, herunder navnlig handlinger, der har en begrænset indvirkning på den enkelte, men begås i et stort antal og forårsager omfattende skader samlet set. I de fleste tilfælde, hvor lovovertrædelsen er begået ved brug af et informationssystem, ville anvendelsen af den samme tærskel som for andre typer lovovertrædelser primært føre til straffrihed. Dette berettiger ligeledes anvendelsen af forordningen i forbindelse med disse overtrædelser, hvor strafferammen er under tre års fængsel. I forbindelse med andre terrorhandlinger som omhandlet i direktiv (EU) 2017/541 stilles der ikke krav om en maksimumstærskel på mindst tre år.
- (33) Det er desuden nødvendigt at sikre, at den europæiske editionskendelse kun kan udstedes, hvis en lignende kendelse kan udstedes for samme lovovertrædelse i en sammenlignelig national situation i udstedelsesstaten.
- (33a) Såfremt en kendelse udstedes med henblik på at fremskaffe forskellige datakategorier, skal den udstedende myndighed sikre, at betingelserne og procedurerne, f.eks. fuldbyrdsstatens underretning for alle de respektive datakategorier, er opfyldt.**

- (34) Hvis de oplysninger, der anmodes om, opbevares eller behandles som en del af en tjenesteudbyders infrastruktur, der stilles til rådighed for en virksomhed eller en anden enhed, der ikke er en fysisk person, typisk i forbindelse med hostingtjenester, bør den europæiske editionskendelse udelukkende anvendes, når det ikke er hensigtsmæssigt at træffe efterforskningsforanstaltninger over for den pågældende virksomhed eller enhed, navnlig hvis det kan bringe efterforskningen i fare. Dette gælder navnlig for større enheder såsom selskaber eller offentlige enheder, der benytter sig af tjenester fra tjenesteudbydere, der leverer deres IT-infrastruktur eller -tjenester eller begge dele. Den første modtager af en europæisk editionskendelse bør i dette tilfælde være virksomheden eller en anden enhed. Denne virksomhed eller anden enhed må ikke være en tjenesteudbyder, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde. I sager, hvor det ikke er hensigtsmæssigt at anmode den pågældende enhed om oplysninger, f.eks. fordi enheden mistænkes for at være involveret i den pågældende sag, eller fordi der er tegn på aftalt spil med den, der efterforskes, bør de kompetente myndigheder imidlertid kunne anmode tjenesteudbyderen af den pågældende infrastruktur om at fremlægge de anmodede oplysninger. Denne bestemmelse berører ikke retten til at pålægge tjenesteudbyderen at bevare oplysningerne.
- (34a) **Såfremt data lagres eller behandles som en del af en tjenesteudbyders infrastruktur, som stilles til rådighed for en offentlig myndighed, bør kun myndighederne i den samme medlemsstat kunne udstede en europæisk editions- eller sikringskendelse, fordi de pågældende oplysninger kan betragtes som særlig følsomme. Ved offentlig myndighed bør forstås enhver myndighed, der ved sin gældende nationale ret har mandat til at regere eller administrere en del eller et aspekt af det offentlige liv som f.eks. en stats, en provins' eller en kommunes dømmende, lovgivende eller udøvende magt.**
- (35) Privilegier og immuniteter for personkategorier (f.eks. diplomater) eller særligt beskyttede forhold (f.eks. retten til fortrolighed mellem advokat og klient **eller journalisters ret til ikke at afsløre deres informationskilders identitet**) er omfattet af andre instrumenter til gensidig anerkendelse såsom den europæiske efterforskningskendelse. Deres rækkevidde og indvirkning er forskellig afhængigt af den gældende nationale lovgivning, der skal tages i betragtning i forbindelse med udstedelsen af kendelsen, da udstedelsesmyndigheden kun kan udstede en kendelse, hvis en lignende kendelse kan udstedes i en sammenlignelig national situation. [...] **Om der skal tages en anden retlig ramme i betragtning, bør afhænge af styrken af tilknytningen til den udstedende stat hos den person, hvis oplysninger efterspørges. Hvis den pågældende person er bosiddende på udstedelsesstatens område, består der en stærk tilknytning til udstedelsesstaten. Den gældende retlige ramme til vurdering af immuniteter og privilegier bør derfor alene være den udstedende stats. Det samme princip gælder for regler om fastsættelse og begrænsning af strafferetligt ansvar i forbindelse med pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier og fuldbyrdesstatens grundlæggende interesser. Når der fremsættes en anmodning om indholds- eller transaktionsdata, vil myndighederne på grundlag af tidligere efterforskningsmæssige skridt som regel have en idé om, hvor personen er bosiddende. Desuden er der statistisk belæg for, at personen i langt de fleste tilfælde er bosiddende i udstedelsesstaten. Såfremt dette ikke er tilfældet, f.eks. fordi den person, hvis oplysninger efterspørges, har taget skridt til at skjule sit opholdssted, bør samme princip anvendes.**

- (35a)** Immuniteter og privilegier og regler om fastsættelse og begrænsning af strafferetligt ansvar i forbindelse med pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier, der beskytter [...] transaktions- eller indholdsdata i fuldbyrdelses[...]staten [...], bør **derfor** tages i betragtning [...], **hvis udstedelsesmyndigheden har rimelig grund til at formode, at den person, hvis oplysninger efterspørges, ikke er bosiddende på dens område.** [...] Dette er navnlig relevant, hvis lovgivningen i **den pågældende**[...] medlemsstat [...] sikrer en højere beskyttelse end lovgivningen i udstedelsesstaten. Bestemmelsen sikrer ligeledes, at der tages hensyn til tilfælde, hvor videregivelsen af oplysningerne kan berøre den pågældende medlemsstats grundlæggende interesser såsom statens sikkerhed og forsvar. [...] Disse aspekter bør tages i betragtning, ikke kun når kendelsen udstedes, men også senere, [...] og i forbindelse med en fuldbyrdelsesprocedure af fuldbyrdelsesmyndigheden.
- (35b)** Når udstedelsesmyndigheden anmoder om at indhente transaktionsdata og har rimelig grund til at formode, at den person, hvis oplysninger efterspørges, ikke er bosiddende på dens område, og at dataene er beskyttet af immuniteter og privilegier i henhold til lovgivningen i fuldbyrdelsesstaten eller regler om fastsættelse og begrænsning af strafferetligt ansvar i forbindelse med pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier, eller hvis videregivelsen heraf kan berøre den pågældende medlemsstats grundlæggende interesser såsom statens sikkerhed og forsvar, bør udstedelsesmyndigheden anmode om yderligere oplysninger, herunder ved en passende høring.

- (35c) I tilfælde, hvor den europæiske editionskendelse vedrører indholdsdata, og hvor udstedelsesmyndigheden har rimelig grund til at formode, at den person, hvis oplysninger efterspørges, ikke er bosiddende på dens område, underrettes fuldbyrdelsesstaten og kan hurtigst muligt og helst inden for ti dage orientere den udstedende myndighed om spørgsmål, der kan føre til en tilbagekaldelse eller tilpasning af kendelsen, såsom privilegier eller immuniteter hos en person, hvis oplysninger efterspørges, eller regler om fastsættelse og begrænsning af strafferetligt ansvar i forbindelse med pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier. Modsat ikkeindholdsdata er indholdsdata af særlig følsom karakter, fordi personer kan afsløre deres tanker og følsomme oplysninger om deres privatliv. Dette retfærdiggør en forskelsbehandling og inddragelse af myndighederne i fuldbyrdelsesstaten tidligt i proceduren. I sådanne sager bør udstedelsesstaten forelægge en kopi af attesten for fuldbyrdelsesstaten, samtidig med at attesten gives til tjenesteudbyderen. For at muliggøre en hurtig kontrol bør udstedelsesmyndigheden vælge et af de sprog, der accepteres af fuldbyrdelsesstaten, hvis der kræves en oversættelse af attesten, også selv om tjenesteudbyderen har oplyst, at den også vil acceptere attester på et andet sprog end et af de officielle sprog i fuldbyrdelsesstaten. Hvis [...] den underrettede myndighed rejser spørgsmål, bør den give udstedelsesmyndigheden alle relevante oplysninger vedrørende de immuniteter eller privilegier og regler om fastsættelse og begrænsning af strafferetligt ansvar i forbindelse med pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier, der gives til personen i henhold til dens lovgivning eller oplysninger, eller hvis kendelsen berører den pågældende medlemsstats grundlæggende interesser såsom statens sikkerhed og forsvar.
- (35d) I sager, hvor personen på tidspunktet for den europæiske editionskendelses udstedelse, har mere end en bopæl, hvoraf en befinder sig på udstedelsesstatens område, eller i sager, hvor personens bopæl ikke kan fastslås ved en rimelig og forholdsmæssig indsats, finder ovennævnte procedurer ikke anvendelse. Et kort besøg, en ferie eller et tilsvarende ophold i udstedelsesstaten uden yderligere væsentlig tilknytning er ikke nok til at udgøre en bopæl i denne medlemsstat.
- (35e) For at sørge for en hurtig procedure bør det relevante tidspunkt til at fastslå, om der er behov for at underrette myndighederne i fuldbyrdelsesstaten, være det tidspunkt, hvor kendelsen udstedes eller godkendes. Senere bopælsændringer bør ikke have nogen indvirkning på proceduren. Hvis den udstedende myndighed ikke havde rimelig grund til at formode, at den person, hvis oplysninger efterspørges, ikke er bosiddende på dens område på tidspunktet for udstedelse eller godkendelse af kendelsen, og det senere viser sig, at denne person reelt ikke var bosiddende på den udstedende medlemsstats område, bør senere kontrol eller underretning ikke være påkrævet. Den berørte person kan imidlertid påberåbe sig sine rettigheder samt regler om fastsættelse og begrænsning af strafferetligt ansvar i forbindelse med pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier under hele straffesagen, og den anden medlemsstat kan også på ethvert tidspunkt under straffesagen påberåbe sig grundlæggende interesser, f.eks. statens sikkerhed og forsvar. Desuden vil disse grunde også kunne påberåbes under fuldbyrdelsesproceduren.



- (35f) Når oplysninger er beskyttet af privilegier eller immuniteter eller regler om fastsættelse og begrænsning af strafferetligt ansvar i forbindelse med pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning, eller videregivelsen af oplysningerne kan berøre den pågældende medlemsstats grundlæggende interesser, bør udstedelsesstaten sikre, at disse grunde tages i betragtning på samme måde, som hvis de var omfattet af national lovgivning, med henblik på at give dem virkning. Hvis sådanne privilegier eller immuniteter f.eks. ikke gives i henhold til udstedelsesstatens lovgivning, bør beskyttelsen så vidt muligt tilpasses til det privilegie eller den immunitet, der ligger tættest herpå ifølge udstedelsesstatens lovgivning, under hensyntagen til de mål og interesser, som den specifikke beskyttelse og de dertil knyttede virkninger forfølger. De retlige virkninger i dens egen nationale lovgivning for sådanne lignende situationer bør finde anvendelse. Med henblik på fastlæggelse af, hvordan disse grunde skal tages i betragtning på samme måde, som hvis de var omfattet af national lovgivning, kan udstedelsesmyndigheden kontakte den underrettede myndighed for yderligere oplysninger om beskyttelsens art og virkninger, enten direkte eller via Det Europæiske Retlige Netværk på det strafferetlige område eller Eurojust. Mens fuldbyrdelsesstaten kan rejse samtlige indsigelser baseret på disse grunde, kan den person, hvis oplysninger efterspørges, kun påberåbe sig sine egne rettigheder såsom privilegier eller immuniteter og kan ikke rejse indsigelser baseret på en grundlæggende interesse hos fuldbyrdelsesstaten.
- (35g) Hvis et privilegie eller en immunitet forbyder anvendelse af oplysningerne, men disse rettigheder kan ophæves, og hvis udstedelsesmyndigheden agter at anvende de oplysninger, der er indhentet som bevismateriale, eller ikke trækker kendelsen tilbage, såfremt oplysningerne ikke er fremskaffet endnu, bør udstedelsesstaten have mulighed for at anmode den kompetente myndighed om at begære ophævelse af privilegiet eller immuniteten.
- (36) Den europæiske sikringskendelse kan udstedes for alle lovovertrædelser. Formålet er at forhindre fjernelse, sletning eller ændring af relevante oplysninger i situationer, hvor det kan tage længere tid at få indhentet disse oplysninger, f.eks. fordi der anvendes retlige samarbejdskanaler.
- (36a) For at sikre fuld beskyttelse af grundlæggende rettigheder bør enhver godkendelse af europæiske editions- eller sikringskendelser ved judicielle myndigheder i princippet opnås, inden kendelsen udstedes. Undtagelser fra dette princip kan kun indrømmes i ekstraordinære tilfælde, når der efterspørges abonnent- og adgangsdata, såfremt udstedelsesmyndigheden godtgør, at der er tale om en nødsituation, og såfremt det ikke er muligt i tide at opnå forudgående godkendelse ved en judicial myndighed, navnlig fordi godkendelsesmyndigheden ikke kan kontaktes med henblik på at opnå godkendelse, og truslen er så overhængende, at der kræves øjeblikkelig handling. Dette gælder dog kun, hvis der er fastsat bestemmelser om denne procedure i en lignende national sag i henhold til national ret.

- (37) Europæiske editions- og sikringskendelser bør rettes til den retlige repræsentant, der er udpeget af tjenesteudbyderen. Hvis der ikke er udpeget en retlig repræsentant, kan kendelsen rettes til ethvert af tjenesteudbyderens etableringssteder i Unionen. Dette kan være tilfældet, hvis tjenesteudbyderen ikke har nogen retlig forpligtelse til at udpege en retlig repræsentant. I tilfælde af den retlige repræsentants manglende overholdelse i nødsituationer kan den europæiske editions- eller sikringskendelse ligeledes rettes til tjenesteudbyderen sideløbende med eller i stedet for at søge fuldbyrdelse af den oprindelige kendelse i henhold til artikel 14. I tilfælde af den retlige repræsentants manglende overholdelse i ikkenødsituationer, hvor der er en klar risiko for tab af data, kan den europæiske editionskendelse eller den europæiske sikringskendelse rettes til ethvert af tjenesteudbyderens etableringssteder i Unionen. På grund af disse forskellige mulige scenarier anvendes den generelle betegnelse "modtager" i bestemmelserne. Hvis en forpligtelse, f.eks. vedrørende fortrolighed, ikke kun gælder for modtageren, men ligeledes for tjenesteudbyderen, hvis denne ikke er modtageren, er dette anført i den pågældende bestemmelse. **I sager, hvor den europæiske editions- eller sikringskendelse rettes til tjenesteudbyderen som følge af den retlige repræsentants manglende overholdelse, kan den også fuldbyrdes over for tjenesteudbyderen.**
- (38) De europæiske editions- eller sikringskendelser bør fremsendes til [...] **modtageren** i form af en attest for den europæiske editionskendelse (EPOC) eller en attest for den europæiske sikringskendelse (EPOC-PR), der bør oversættes. Attesterne bør indeholde de samme obligatoriske oplysninger som kendelserne bortset fra begrundelsen for foranstaltningens proportionalitet og nødvendighed og yderligere oplysninger om sagen for at undgå at bringe efterforskningen i fare. Da de er en del af selve kendelsen, giver de den mistænkte mulighed for at gøre indsigelse mod den på et senere tidspunkt under straffesagen. Om nødvendigt skal attesten oversættes til (et af) de officielle sprog i [...] **fuldbyrdesstaten** eller til et andet officielt sprog, som tjenesteudbyderen har erklæret at ville acceptere.
- (39) Den kompetente udstedelsesmyndighed **eller myndigheden, der er kompetent med henblik på fremsendelse**, bør fremsende EPOC'en eller EPOC-PR'en direkte til modtageren **på en sikker og pålidelig måde** ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor, og som giver tjenesteudbyderen mulighed for at fastslå ægtheden, f.eks. pr. anbefalet brev, sikker e-mail og platforme eller andre sikre kanaler, herunder dem, der stilles til rådighed af tjenesteudbyderen, i overensstemmelse med reglerne om beskyttelse af personoplysninger.
- (40) De anmodede oplysninger bør fremsendes til myndighederne **på en sikker og pålidelig måde, der gør det muligt at fastslå ægtheden af afsenderen og oplysningernes integritet**, senest ti dage efter modtagelsen af EPOC'en. Kortere frister skal overholdes af tjenesteudbyderen i nødsituationer, og hvis udstedelsesmyndigheden anfører andre grunde til at afvige fra fristen på ti dage. Ud over den overhængende fare for sletning af de anmodede oplysninger kan sådanne grunde omfatte forhold vedrørende en igangværende efterforskning, f.eks. hvis de anmodede oplysninger er knyttet til andre hastende efterforskningsforanstaltninger, som ikke kan gennemføres uden de manglende oplysninger eller på anden vis er afhængige af dem.

- (41) For at gøre det muligt for tjenesteudbydere at løse formelle problemer er det nødvendigt at fastlægge en procedure for kommunikation mellem tjenesteudbyderen og den judicielle udstedelses[...]myndighed, hvis EPOC'en er ufuldstændig eller indeholder åbenbare fejl eller ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger. Hvis tjenesteudbyderen ikke fremlægger fyldestgørende eller rettidige oplysninger af andre grunde, f.eks. fordi udbyderen mener, at der er en modstridende forpligtelse begrundet i et tredjelands lovgivning, eller fordi udbyderen mener, at den europæiske editionskendelse ikke er blevet udstedt i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i denne forordning, bør udbyderen desuden rette henvendelse til udstedelsesmyndigheden med en passende begrundelse. Kommunikationsproceduren bør generelt give udstedelsesmyndigheden mulighed for at korrigere eller genoverveje [...] **den europæiske editionskendelse** på et tidligt tidspunkt. For at sikre adgangen til oplysningerne bør tjenesteudbyderen bevare oplysningerne, hvis denne kan identificere de oplysninger, der anmodes om.
- (41a) **Modtageren bør ikke være forpligtet til at efterkomme kendelsen, hvis det de facto er umuligt, uden at dette blev forårsaget af modtageren eller, hvis denne er forskellig herfra, tjenesteudbyderen på det tidspunkt, hvor kendelsen blev modtaget. Det bør antages at være de facto umuligt, såfremt den person, hvis oplysninger efterspørges, ikke er en kunde hos tjenesteudbyderen eller ikke kan identificeres som sådan, selv efter en anmodning om yderligere oplysninger til udstedelsesmyndigheden, eller hvis oplysningerne er blevet slettet lovligt, inden kendelsen blev modtaget.**
- (42) Efter modtagelsen af attesten for den europæiske sikringskendelse ("EPOC-PR") bør tjenesteudbyderen bevare de anmodede oplysninger i højst 60 dage, medmindre udstedelsesmyndigheden meddeler tjenesteudbyderen, at den har indledt proceduren for den efterfølgende anmodning om fremlæggelse af oplysninger, i hvilket tilfælde oplysningerne fortsat bør bevares. Fristen på 60 dage beregnes med henblik indledning af proceduren for den officielle anmodning. Dette kræver, at der som minimum er truffet en række formelle foranstaltninger, f.eks. fremsendelse af en anmodning om gensidig retshjælp til oversættelse. Efter modtagelsen af denne information bør oplysningerne bevares, så længe det er nødvendigt for at fremlægge oplysningerne i forbindelse med en efterfølgende anmodning om fremlæggelse af oplysninger.

- (43) Tjenesteudbydere og deres retlige repræsentanter bør sikre fortroligheden. **Endvidere bør de [...] undlade at underrette den person, hvis oplysninger efterspørges, for at beskytte efterforskningen af lovovertrædelser i overensstemmelse med artikel 23 i forordning (EU) 2016/679<sup>16</sup>, [...] undtagen hvis udstedelsesmyndigheden har anmodet om dem med henblik på at underrette den pågældende person. I disse tilfælde bør udstedelsesmyndigheden også tilvejebringe de fornødne oplysninger om gældende retsmidler til tjenesteudbyderen, så dette kan medtages i oplysningerne til den pågældende person.** Brugeroplysninger er **under alle omstændigheder** et afgørende element i revisionen og domstolsprøvelsen, og myndigheden bør tilvejebringe disse, hvis tjenesteudbyderen **ikke** er blevet anmodet om [...] at underrette brugeren, [...] **så snart** der ikke er nogen risiko for at bringe igangværende efterforskninger i fare, i overensstemmelse med de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 13 i direktiv (EU) 2016/680<sup>17</sup>. **Udstedelsesmyndigheden kan afstå fra at underrette den person, hvis abonnements- eller adgangsdata efterspørges, hvis det er nødvendigt og rimeligt for at beskytte en anden persons grundlæggende rettigheder og legitime interesser, særlig hvis disse rettigheder og interesser vejer tungere end interessen for at underrette den person, hvis oplysninger efterspørges. Dette kan være tilfældet, hvis en kendelse omhandler en tredjemands abonnements- eller adgangsdata i lyset af den mistænkte uskyldsformodning. Hvis udstedelsesmyndigheden ikke har kendskab til den pågældende persons identitet, bør der kun gennemføres en efterforskning for at bestemme personens identitet, hvis det anses for nødvendigt og står i et rimeligt forhold til foranstaltningens indgriben og den pågældende indsats forbundet med at fastlægge identiteten.**
- (44) I tilfælde af modtagerens manglende overholdelse kan udstedelsesmyndigheden fremsende hele kendelsen, herunder begrundelsen for nødvendigheden og proportionaliteten, ledsaget af attesten til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor modtageren af attesten er bosiddende eller etableret. Denne medlemsstat bør fuldbyrde kendelsen i overensstemmelse med national lovgivning. Medlemsstaterne bør pålægge effektive, forholdsmæssige og afskrækkende økonomiske sanktioner i tilfælde af overtrædelser af de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning.

---

<sup>16</sup> Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) 2016/679](#) af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

<sup>17</sup> Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv \(EU\) 2016/680](#) af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

- (45) Fuldbyrdeproceduren er en procedure, hvor modtageren kan [...] **påberåbe sig formelle begrundelser mod** fuldbyrde på grundlag af visse begrænsede grunde. Fuldbyrdemyndigheden kan nægte at anerkende og fuldbyrde en kendelse med samme begrundelse [...] **og endvidere i tilfælde, hvor der skal tages hensyn hertil i henhold til denne forordning, såfremt immuniteter eller privilegier og regler om fastsættelse og begrænsning af strafferetligt ansvar i forbindelse med pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier** finder anvendelse i henhold til den nationale lovgivning, eller hvis videregivelsen kan berøre nationale grundlæggende interesser såsom statens sikkerhed og forsvar. Fuldbyrdemyndigheden bør høre udstedelsesmyndigheden, inden den nægter at anerkende eller fuldbyrde kendelsen med denne begrundelse. I tilfælde af manglende overholdelse kan myndighederne pålægge sanktioner. Disse sanktioner bør stå i et rimeligt forhold til den manglende overholdelse, herunder særlige omstændigheder såsom gentagen eller systematisk manglende overholdelse.
- (45a) Når de kompetente myndigheder fastslår den passende økonomiske sanktion i den enkelte sag, bør de tage højde for alle relevante omstændigheder såsom karakteren, alvoren og varigheden af overtrædelsen, om den er begået forsætligt eller uagtsomt, om tjenesteudbyderen er fundet ansvarlig for lignende tidligere overtrædelser, og for den finansielle styrke af den tjenesteudbyder, der holdes ansvarlig. Under ekstraordinære omstændigheder kan denne vurdering føre til, at fuldbyrdemyndigheden beslutter ikke at pålægge økonomiske sanktioner. Der bør i denne forbindelse rettes særlig opmærksomhed mod mikrovirksomheder, der ikke overholder en kendelse i en nødsituation som følge af manglende personalemæssige ressourcer uden for normal åbningstid, hvis oplysningerne overføres uden unødigt forsinkelse.
- (46) [...] Tjenesteudbydere bør ikke holdes ansvarlige i medlemsstaterne for skade på deres brugere eller tredjeparter, der [...] kan tilskrives overholdelse i god tro af en EPOC eller en EPOC-PR. **Ansvar for at sikre kendelsens lovlighed, navnlig dens nødvendighed og proportionalitet, bør påhvile udstedelsesmyndigheden.**
- (47) Ud over de personer, hvis oplysninger efterspørges, kan tjenesteudbydere og tredjelands blive berørt af efterforskningsforanstaltningen. For at sikre international anerkendelse af domme i forhold til tredjelands suveræne interesser, beskytte den pågældende person og håndtere tjenesteudbyderes modstridende forpligtelser indføres der med dette instrument en særlig ordning for juridisk prøvelse, hvis overholdelsen af en europæisk editionskendelse vil forhindre tjenesteudbydere i at opfylde retlige forpligtelser i henhold til et tredjelands lovgivning.
- (48) Når modtageren mener, at den europæiske editionskendelse i det konkrete tilfælde vil indebære en overtrædelse af en retlig forpligtelse i henhold til lovgivningen i et tredjeland, bør modtageren således underrette udstedelsesmyndigheden ved at rejse en begrundet indsigelse ved brug af formularerne i bilaget. Udstedelsesmyndigheden bør derefter kontrollere den europæiske editionskendelse på grundlag af den begrundede indsigelse under hensyntagen til de samme kriterier som den kompetente ret. Når myndigheden beslutter at opretholde kendelsen, bør proceduren henvises til den kompetente ret som meddelt af den pågældende medlemsstat, der herefter foretager en prøvelse af kendelsen.

- (49) Ved afgørelsen af, om der foreligger en modstridende forpligtelse under de særlige omstændigheder i den foreliggende sag, [...] **kan** den kompetente ret benytte sig af passende eksternt ekspertise efter behov, f.eks. [...] vedrørende fortolkning af lovgivningen i det pågældende tredjeland. Dette kan omfatte høring af de centrale myndigheder i det pågældende tredjeland.
- (50) Ekspertviden om fortolkningen kan ligeledes indhentes i eventuelle ekspertudtalelser. Der bør være adgang til oplysninger og retspraksis vedrørende fortolkningen af tredjelandes lovgivning om modstridende procedurer i medlemsstaterne på en central platform såsom SIRIUS-projektet og/eller Det Europæiske Retlige Netværk. Dette bør gøre det muligt for retterne at drage fordel af erfaringer og ekspertviden, der er indsamlet af andre retter om samme eller lignende spørgsmål. Dette bør ikke være til hinder for en fornyet høring af det pågældende tredjeland, hvis det er relevant.
- (51) Hvis der er modstridende forpligtelser, bør retten afgøre, om de modstridende bestemmelser i tredjelandets **lovgivning finder anvendelse, og hvis dette er tilfældet, om de** forbyder videregivelse af de pågældende oplysninger [...]. Hvis retten fastslår, at modstridende bestemmelser i tredjelandet forbyder videregivelse af de pågældende oplysninger, [...] [...]

[...] bør retten træffe afgørelse om, hvorvidt den europæiske editionskendelse skal stadfæstes, ved at afveje en række elementer, der kan bruges til at vurdere styrken af tilknytningen til de to jurisdiktioner, de respektive interesser i at opnå eller forhindre videregivelse af oplysningerne og de eventuelle konsekvenser for tjenesteudbyderen forbundet med efterlevelsen af kendelsen. For cyberrelaterede strafbare handlinger omfatter det sted, hvor handlingen blev begået, både det eller de steder, hvor foranstaltningen blev truffet, og det eller de steder, hvor den strafbare handling fik konsekvenser. **Der bør lægges særlig vægt på at beskytte de grundlæggende rettigheder af tredjelandets bestemmelser og andre grundlæggende interesser, såsom tredjelandets nationale sikkerhedsinteresser, samt graden af straffesagens tilknytning til de to jurisdiktioner i forbindelse med udarbejdelsen af vurderingen.**

- (53) De betingelser, der er fastsat i artikel 9, finder ligeledes anvendelse i tilfælde af modstridende forpligtelser begrundet i lovgivningen i et tredjeland. Oplysningerne bør bevares under denne procedure. Hvis kendelsen ophæves, kan der udstedes en ny sikringskendelse, således at udstedelsesmyndigheden kan anmode om at få oplysningerne fremlagt gennem andre kanaler såsom gensidig retshjælp.
- (54) Det er vigtigt, at alle personer, hvis oplysninger efterspørges i forbindelse med en strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning, har adgang til effektive retsmidler i overensstemmelse med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. For mistænkte og tiltalte vedkommende **k[...]**an adgangen til effektive retsmidler udøves, [...] **når indhentede oplysninger anvendes i straffesager mod dem.** Dette kan påvirke antageligheden eller eventuelt den vægt, som bevismaterialet fremskaffet ved brug af sådanne retsmidler tillægges under retssagen. De drager desuden fordel af alle de proceduremæssige garantier, der gælder for dem, såsom retten til information. Andre personer, **hvis oplysninger efterspørges**, der ikke er mistænkte eller tiltalte, bør også have adgang til effektive retsmidler. Der bør derfor som minimum være mulighed for at anfægte lovligheden af en europæisk editionskendelse, herunder kendelsens nødvendighed og proportionalitet. Denne forordning bør ikke begrænse de mulige grunde til at anfægte kendelsens lovlighed. Disse retsmidler bør udøves i udstedelsesstaten i overensstemmelse med national lovgivning. Reglerne om foreløbige forholdsregler bør reguleres af national lovgivning.
- (55) [...] Under fuldbyrdelsesproceduren **kan fuldbyrdelsesmyndigheden afvise anerkendelsen og fuldbyrdelsen af en europæisk editions- eller sikringskendelse under påberåbelse af en række begrænsede grunde.** [...]
- (56) Beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger er en grundlæggende rettighed. I overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 16, stk. 1, i TEUF har enhver ret til beskyttelse af personoplysninger, der vedrører den pågældende. I forbindelse med gennemførelsen af denne forordning bør medlemsstaterne sikre, at personoplysninger beskyttes og kun behandles i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og direktiv (EU) 2016/680.

- (56a) **Fremsendelse og overførsel og brug af elektronisk bevismateriale fremskaffet gennem en europæisk editionskendelse i andre sager og til andre formål end det, som kendelsen blev udstedt for, bør begrænses, navnlig til strafbare handlinger, som udstedelsesmyndigheden ligeledes kunne have udstedt en europæisk editionskendelse for. Anvendelse, fremsendelse og overførsel af elektronisk bevismateriale bør desuden kun være mulig, hvis oplysningerne er nødvendige for at forebygge en umiddelbar og alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed i den pågældende medlemsstat eller det pågældende tredjeland samt mod deres væsentlige interesser. International overførsel af elektronisk bevismateriale er endvidere underlagt betingelserne i kapitel V i direktiv (EU) 2016/680. I tilfælde, hvor de indhentede personoplysninger anvendes til at forebygge en umiddelbar og alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed i den pågældende medlemsstat eller det pågældende tredjeland samt deres væsentlige interesser, og hvor denne trussel ikke nødvendigvis fører til strafferetlige efterforskninger, bør forordning (EU) 2016/679 finde anvendelse.**
- (56b) **Når medlemsstaterne afgiver en erklæring om sprogordningen, opfordres de til at angive mindst ét yderligere sprog ud over deres ene eller flere officielle sprog.**
- (57) Personoplysninger, der tilvejebringes i henhold til denne forordning, bør kun behandles, når det er nødvendigt og står i et rimeligt forhold til formålene om forebyggelse, efterforskning, opdagelse eller retsforfølgelse af kriminalitet eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner samt udøvelse af retten til et forsvar. Medlemsstaterne bør navnlig sikre, at relevante databeskyttelsespolitikker og -foranstaltninger finder anvendelse på videregivelse af personoplysninger fra relevante myndigheder til tjenesteudbydere med henblik på denne forordning, herunder foranstaltninger, der skal sikre oplysningernes sikkerhed. Tjenesteudbydere bør sikre det samme for videregivelse af personoplysninger til relevante myndigheder. Kun autoriserede personer bør have adgang til oplysninger, der indeholder personoplysninger, som kan opnås gennem kontrolprocesser. Det bør overvejes at anvende mekanismer til sikring af ægthed, f.eks. anmeldte nationale elektroniske identifikationssystemer eller tillidstjenester som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF.
- (58) Kommissionen bør foretage en evaluering af denne forordning, som bør være baseret på de fem kriterier, nemlig effektivitet, virkningsgrad, relevans, sammenhæng og merværdi for EU, og som bør danne grundlag for konsekvensanalyser af mulige yderligere foranstaltninger. Der bør regelmæssigt indsamles oplysninger til brug for evalueringen af denne forordning.
- (59) Anvendelsen af oversatte standardformularer letter samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem judicielle myndigheder og tjenesteudbydere, således at de kan sikre og videresende elektronisk bevismateriale hurtigere og mere effektivt og samtidigt opfylde de nødvendige sikkerhedskrav på en brugervenlig måde. De mindsker udgifterne til oversættelse og bidrager til en høj kvalitetsstandard. Svarformularerne bør ligeledes give mulighed for en standardiseret informationsudveksling, navnlig når tjenesteudbydere ikke kan efterleve kendelsen, fordi kontoen ikke findes, eller fordi der ikke foreligger nogen oplysninger. Formularerne bør også lette indsamlingen af statistikker.



- (60) For effektivt at imødegå et eventuelt behov for forbedringer af indholdet af EPOC'erne og EPOC-PR'erne og af de formularer, der skal anvendes til at oplyse om, hvorfor det ikke er muligt at gennemføre EPOC'en eller EPOC-PR'en, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde uddelegeres til Kommissionen med henblik på at ændre bilag I, II og III til denne forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning<sup>18</sup>. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (61) Foranstaltningerne baseret på denne forordning bør ikke have forrang for europæiske efterforskningskendelser i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU<sup>19</sup> med henblik på fremskaffelse af elektronisk bevismateriale. Medlemsstaternes myndigheder bør vælge det redskab, der passer bedst [...] **til det pågældende tilfælde**; de foretrækker måske at anvende den europæiske efterforskningskendelse, når de anmoder om alternative efterforskningsforanstaltninger, herunder men ikke begrænset til fremlæggelse af elektronisk bevismateriale fra en anden medlemsstat.
- (62) På grund af den teknologiske udvikling kan nye former for kommunikationsmidler være fremherskende om nogle få år, eller der kan opstå huller i anvendelsen af denne forordning. Det er derfor vigtigt at sikre, at forordningens anvendelse kontrolleres.
- (63) Eftersom målene med denne forordning, nemlig at forbedre sikringen og fremskaffelsen af elektronisk bevismateriale på tværs af grænserne, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne på grund af forordningens grænseoverskridende karakter, men bedre kan nås på EU-plan, kan Unionen vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

---

<sup>18</sup> EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

<sup>19</sup> Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv 2014/41/EU](#) af 3. april 2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager (EUT L 130 af 1.5.2014, s. 1).

- (64) I medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har [...] Irland meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning, [...] og med forbehold af samme protokols artikel 4 deltager Det Forenede Kongerige [...] ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (65) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (66) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001<sup>20</sup> og har afgivet en udtalelse den (...) <sup>21</sup> —

---

<sup>20</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

<sup>21</sup> EUT C [...] af [...], s. [...].

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

## Kapitel 1: Emne, definitioner og anvendelsesområde

### *Artikel 1*

#### *Emne*

1. I denne forordning fastsættes regler, hvorefter en myndighed i en medlemsstat kan pålægge en tjenesteudbyder, der udbyder tjenester i Unionen, at fremlægge eller sikre elektronisk bevismateriale, uanset hvor dataene befinder sig. Denne forordning berører ikke de nationale myndigheders beføjelser til at pålægge tjenesteudbydere, der er etableret eller repræsenteret på deres område, at overholde tilsvarende nationale foranstaltninger.
2. Denne forordning indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og retsprincipper som fastsat i artikel 6 i TEU, herunder retten til et forsvar for personer, der er anklaget i en straffesag, og eventuelle forpligtelser, der påhviler de retshåndhævende og judicielle myndigheder i denne henseende, berøres ikke.

### *Artikel 2*

#### *Definitioner*

I denne forordning forstås ved:

- 1) "europæisk editionskendelse": en bindende afgørelse truffet af en udstedelsesmyndighed i en medlemsstat, der pålægger en tjenesteudbyder, der udbyder tjenester i Unionen og er etableret eller repræsenteret i en anden medlemsstat, at fremlægge elektronisk bevismateriale
- 2) "europæisk sikringskendelse": en bindende afgørelse truffet af en udstedelsesmyndighed i en medlemsstat, der pålægger en tjenesteudbyder, der udbyder tjenester i Unionen og er etableret eller repræsenteret i en anden medlemsstat, at bevare elektronisk bevismateriale med henblik på en efterfølgende anmodning om fremlæggelse af bevismaterialet
- 3) "tjenesteudbyder": enhver fysisk eller juridisk person, der udbyder en eller flere af følgende kategorier af tjenester, **bortset fra finansielle tjenesteydelser som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra b), i direktiv 2006/123/EF**:
  - a) elektroniske kommunikationstjenester som defineret i artikel 2, stk. 4, i [direktivet om en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation]

- b) **internetdomænenavne og IP-nummereringstjenester såsom udbydere af IP-adresser, domænenavnadministratorer, domænenavneregistratorer og hermed forbundne privatlivs- og proxytjenester**
- c) **andre** informationssamfundstjenester som defineret i artikel 1, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535<sup>22</sup>, **som giver:**
  - **brugerne mulighed for at kommunikere med hinanden** eller
  - mulighed for at behandle eller lagre data på vegne af de brugere, som tjenesten leveres til [...] <sup>23</sup>
- 4) "der udbyder tjenester i Unionen":
  - a) der giver juridiske eller fysiske personer i en eller flere medlemsstater mulighed for at anvende de tjenester, der er opstillet i stk. 3 ovenfor, og
  - b) som har en væsentlig tilknytning **på grundlag af specifikke faktuelle kriterier** til den eller de medlemsstater, der er nævnt i litra a)
- 5) "etablering" **eller "under etablering"**: [...] faktisk udøvelse af erhvervsvirksomhed i et ikke nærmere angivet tidsrum og ved hjælp af en fast infrastruktur, hvorfra aktiviteten med levering af tjenester rent faktisk udføres, eller [...] forretningen drives
- 6) "elektronisk bevismateriale": bevismateriale, der er lagret i elektronisk form af eller på vegne af en tjenesteudbyder på tidspunktet for modtagelsen af en attest for en sikrings- eller editionskendelse, og som omfatter lagrede abonnentdata, adgangsgangdata, transaktionsdata og indholdsdata

---

<sup>22</sup> Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv \(EU\) 2015/1535](#) af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1).

<sup>23</sup> Finland, Letland og Luxembourg har taget forbehold med den begrundelse, at offentlige myndigheder ikke bør være forpligtet til at overholde en europæisk editions- eller sikringskendelse (Finland), at definitionen stadig er for vag og juridisk usikker (Luxembourg), eller at der er behov for undersøge definitionen yderligere, især i forhold til direktivforslaget om fastlæggelse af harmoniserede regler for udpegelse af retlige repræsentanter med henblik på indsamling af bevismateriale i straffesager (Letland).

- 7) "abonmentdata": data vedrørende:
- a) en abonnents eller en kundes identitet såsom navn, fødselsdato, postadresse eller fysisk adresse, fakturerings- og betalingsoplysninger, telefon eller e-mail
  - b) type tjeneste og dens varighed, herunder tekniske data og data til identifikation af tilknyttede tekniske foranstaltninger eller grænseflader, der anvendes af eller leveres til abonnenten eller kunden, og data vedrørende validering af brugen af tjenesten, bortset fra password eller andre autentifikationsmidler, der anvendes i stedet for et password, som leveres af en bruger eller oprettes efter anmodning fra en bruger
- 8) "adgangsdata": data vedrørende påbegyndelsen og afslutningen af en brugeradgangssession til en tjeneste, som er strengt nødvendige alene med det formål at identificere brugeren af tjenesten, f.eks. dato og tidspunkt for brug eller log-in og log-off sammen med den IP-adresse, som internetudbyderen tildeler brugeren af en tjeneste, data, der identificerer den anvendte grænseflade og bruger-ID. Dette omfatter elektroniske kommunikationsmetadata som defineret i artikel 4, stk. 3, litra [...]c), i [forordning om respekt for privatliv og beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med elektronisk kommunikation]
- 9) "transaktionsdata": data vedrørende leveringen af en tjeneste, der udbydes af en tjenesteudbyder, som tilvejebringer en kontekst eller yderligere oplysninger om en sådan tjeneste og er genereret eller behandlet af tjenesteudbyderens informationssystem, såsom afsender og modtager af en meddelelse eller en anden form for interaktion, data om enhedens placering, dato, tidspunkt, varighed, størrelse, routing, format, den anvendte protokol og kompressionstypen, medmindre sådanne oplysninger er adgangsdata. Dette omfatter elektroniske kommunikationsmetadata som defineret i artikel 4, stk. 3, litra [...]c), i [forordning om respekt for privatliv og beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med elektronisk kommunikation]
- 10) "indholdsdata": lagrede data i digitalt format såsom nedskrevne eller talte beskeder, videoer, billeder og lyd, bortset fra abonnent-, adgangs- eller transaktionsdata
- 11) "informationssystem": et informationssystem som defineret i artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/40/EU<sup>24</sup>
- 12) "udstedelsesstat": den medlemsstat, hvor den europæiske editionskendelse eller den europæiske sikringskendelse er udstedt

---

<sup>24</sup> Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv 2013/40/EU](#) af 12. august 2013 om angreb på informationssystemer og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2005/222/RIA (EUT L 218 af 14.8.2013, s. 8).

- 13) "fuldbyrdesstat": den medlemsstat, hvor modtageren af den europæiske editionskendelse eller den europæiske sikringskendelse er bosat eller etableret, og til hvilken den europæiske editionskendelse og attesten for den europæiske editionskendelse eller den europæiske sikringskendelse og attesten for den europæiske sikringskendelse **om nødvendigt** fremsendes til fuldbyrdelse
- 14) "fuldbyrdesmyndighed": den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten til hvilken den europæiske editionskendelse og attesten for den europæiske editionskendelse eller den europæiske sikringskendelse og attesten for den europæiske sikringskendelse fremsendes af udstedelsesmyndigheden til fuldbyrdelse
- 15) "nødsituationer": situationer, hvor der er en overhængende fare for en persons liv eller fysiske integritet eller for kritisk infrastruktur som defineret i artikel 2, litra a), i Rådets direktiv 2008/114/EF<sup>25</sup>.

### *Artikel 3* *Anvendelsesområde*

1. Denne forordning finder anvendelse på tjenesteudbydere, der udbyder tjenester i Unionen.
- 1a. Denne forordning finder ikke anvendelse på sager, der er indledt af udstedelsesmyndigheden med henblik på at tilbyde gensidig retshjælp til en anden medlemsstat eller et tredjeland.**
2. Den europæiske editionskendelse og [...] den europæiske [...] **sikringskendelse** kan kun udstedes i forbindelse med straffesager, [...] **og i forbindelse med fuldbyrdelse af frihedsstraffe eller andre frihedsberøvende foranstaltninger, der ikke er afsagt in absentia, såfremt den dømte person har forsøgt at unddrage sig straffuldbyrdelse[...].** Kendelserne kan også udstedes i sager vedrørende en lovovertrædelse, som en juridisk person kan drages til ansvar eller straffes for i udstedelsesstaten.<sup>26</sup>
3. De kendelser, der er omhandlet i denne forordning, må kun udstedes for data vedrørende tjenester som defineret i artikel 2, stk. 3, der udbydes i Unionen.

---

<sup>25</sup> [Rådets direktiv 2008/114/EF](#) af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre (EUT L 345 af 23.12.2008, s. 75).

<sup>26</sup> Den Tjekkiske Republik, Finland, Letland og Tyskland har taget forbehold med hensyn til udvidelsen af anvendelsesområdet for dømte, der har forsøgt at unddrage sig straffuldbyrdelse, og også med hensyn til de parallelle bestemmelser i artikel 5, stk. 3, og artikel 6, stk. 2.

## Kapitel 2: Europæisk editionskendelse, europæisk sikringskendelse og attester

### *Artikel 4 Udstedelsesmyndighed*

1. En europæisk editionskendelse om abonnentdata og adgangsgangdata kan udstedes af:
  - a) en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller anklager, der er kompetent i den pågældende sag, eller
  - b) enhver anden kompetent myndighed som defineret af udstedelsesstaten, der i den pågældende sag handler i sin egenskab af efterforskningsmyndighed i straffesager med kompetence til at indsamle bevismateriale i henhold til national ret. Denne europæiske editionskendelse godkendes efter en undersøgelse af dens overensstemmelse med betingelserne for udstedelse af en europæisk editionskendelse i henhold til denne forordning af en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager i udstedelsesstaten.
  
2. En europæisk editionskendelse om transaktions- og indholdsdata kan kun udstedes af:
  - a) en dommer, domstol eller undersøgelsesdommer, der er kompetent i den pågældende sag, eller
  - b) enhver anden kompetent myndighed som defineret af udstedelsesstaten, der i den pågældende sag handler i sin egenskab af efterforskningsmyndighed i straffesager med kompetence til at indsamle bevismateriale i henhold til national ret. Denne europæiske editionskendelse godkendes efter en undersøgelse af dens overensstemmelse med betingelserne for udstedelse af en europæisk editionskendelse i henhold til denne forordning af en dommer, domstol eller undersøgelsesdommer i udstedelsesstaten.
  
3. En europæisk sikringskendelse kan udstedes af:
  - a) en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller anklager, der er kompetent i den pågældende sag, eller
  - b) enhver anden kompetent myndighed som defineret af udstedelsesstaten, der i den pågældende sag handler i sin egenskab af efterforskningsmyndighed i straffesager med kompetence til at indsamle bevismateriale i henhold til national ret. Denne europæiske sikringskendelse godkendes efter en undersøgelse af dens overensstemmelse med betingelserne for udstedelse af en europæisk sikringskendelse i henhold til denne forordning af en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager i udstedelsesstaten.

4. Når kendelsen er blevet godkendt af en judiciel myndighed i henhold til stk. 1, litra b), stk. 2, litra b), og stk. 3, litra b), kan denne myndighed også betragtes som en udstedelsesmyndighed i forbindelse med fremsendelse af attesten for den europæiske editionskendelse og attesten for den europæiske sikringskendelse.
5. **I behørigt begrundede nødsituationer kan myndighederne nævnt i stk. 1, litra b), stk. 2, litra b), og stk. 3, litra b), udstede den pågældende kendelse for så vidt angår abonnent- og adgangsdata uden forudgående godkendelse, hvis godkendelsen ikke kan fremskaffes i tide, og hvis disse myndigheder kan udstede kendelsen i en tilsvarende national sag uden godkendelse. Udstedelsesmyndigheden skal indhente en godkendelse efterfølgende uden unødigt forsinkelse og senest inden for 48 timer. Hvis denne efterfølgende godkendelse ikke bevilges, skal udstedelsesmyndigheden tilbagekalde kendelsen omgående og, i overensstemmelse med den nationale lovgivning, enten slette alle indhentede oplysninger eller sikre, at oplysningerne ikke anvendes som bevismateriale.<sup>27</sup>**
6. **Hver medlemsstat kan udpege en eller flere centrale myndigheder til at forestå den administrative fremsendelse af attester, kendelser og meddelelser, modtagelsen af oplysninger og meddelelser samt fremsendelse af anden officiel korrespondance vedrørende attesterne eller kendelserne.**

---

<sup>27</sup> Grækenland og Luxembourg har taget forbehold med hensyn til muligheden for efterfølgende godkendelse.



*Artikel 5*  
*Betingelser for udstedelse af en europæisk editionskendelse*

1. En udstedelsesmyndighed kan kun udstede en europæisk editionskendelse, hvis betingelserne i denne artikel er opfyldt.
2. Den europæiske editionskendelse skal være nødvendig og stå i et rimeligt forhold til de i artikel 3, stk. 2, omhandlede formål med retssagen og kan kun udstedes, hvis en lignende foranstaltning er tilgængelig for samme lovovertrædelse i en sammenlignelig national situation i udstedelsesstaten.
3. Europæiske editionskendelser om fremlæggelse af abonnentdata eller adgangsdato kan udstedes for alle lovovertrædelser **og med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning på mindst fire måneder.**
4. Europæiske editionskendelser om fremlæggelse af transaktionsdata eller indholdsdata kan kun udstedes for<sup>28</sup>:
  - a) lovovertrædelser, der i udstedelsesstaten kan straffes med en frihedsstraf af en maksimal varighed på mindst tre år<sup>29</sup>, eller
  - b) for følgende lovovertrædelser, hvis de helt eller delvis er begået ved brug af et informationssystem:
    - lovovertrædelser som defineret i artikel 3, 4 og 5 i Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA<sup>30</sup>
    - lovovertrædelser som defineret i artikel 3-7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU<sup>31</sup>
    - lovovertrædelser som defineret i artikel 3-8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/40/EU

---

<sup>28</sup> Finland og Slovenien foretrækker en tilgang med en liste.

<sup>29</sup> Cypern har et forbehold med hensyn til betingelserne for udstedelse af en europæisk editionskendelse for lovovertrædelser, der straffes med mindre end fem år.

<sup>30</sup> [Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA](#) af 28. maj 2001 om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter (EFT L 149 af 2.6.2001, s. 1).

<sup>31</sup> Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv 2011/93/EU](#) af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA (EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1).

- c) lovovertrædelser som defineret i artikel 3-12 og 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541<sup>32</sup>.
  - d) **fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning på mindst fire måneder, der er idømt for lovovertrædelser i henhold til litra a), b) og c).**
5. Den europæiske editionskendelse skal indeholde følgende oplysninger:
- a) udstedelsesmyndigheden og eventuelt godkendelsesmyndigheden
  - b) modtageren af den europæiske editionskendelse som omhandlet i artikel 7
  - c) **brugeren, undtagen hvis det eneste formål med kendelsen er at identificere brugeren, eller en anden entydig identifikator såsom brugernavn, ID eller kontonavn for at fastlægge de oplysninger, der efterspørges [...]**
  - d) den ønskede datakategori (abonnentdata, adgangsgangdata, transaktionsdata eller indholdsdata)
  - e) hvis relevant, tidsintervallet for fremlæggelsen
  - f) de gældende strafferetlige bestemmelser i udstedelsesstaten
  - g) i nødsituationer eller i tilfælde af en anmodning om tidligere videregivelse, begrundelsen herfor
  - h) hvis de oplysninger, der anmodes om, opbevares eller behandles som en del af en tjenesteudbyders infrastruktur, der stilles til rådighed for en virksomhed eller en anden enhed, der ikke er en fysisk person, en bekræftelse på, at kendelsen er udstedt i overensstemmelse med stk. 6
  - i) begrundelsen for nødvendigheden og proportionaliteten af den pågældende foranstaltning.
6. Hvis de oplysninger, der anmodes om, opbevares eller behandles som en del af en tjenesteudbyders infrastruktur, der stilles til rådighed for en virksomhed eller en anden enhed, der ikke er en fysisk person, kan den europæiske editionskendelse udelukkende rettes til tjenesteudbyderen, hvis det ikke er hensigtsmæssigt at træffe efterforskningsforanstaltninger over for den pågældende virksomhed eller enhed, navnlig fordi de kan bringe efterforskningen i fare.

---

<sup>32</sup> Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv \(EU\) 2017/541](#) af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA (EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6).

- 6a. En europæisk editionskendelse om fremlæggelse af oplysninger, der er opbevaret eller behandlet som en del af en tjenesteudbyders infrastruktur, som stilles til rådighed for en offentlig myndighed, må kun udstedes, såfremt den offentlige myndighed, hvis oplysninger lagres eller behandles, befinder sig i udstedelsesstaten.
7. [...] I sager, hvor kendelsen omhandler transaktionsdata, og hvor udstedelsesmyndigheden har [...] rimelig grund til at formode, at [...]
- a. den person, hvis oplysninger efterspørges, ikke er bosiddende på udstedelsesstatens område, og
- b. de ønskede data er beskyttet af immuniteter og privilegier i henhold til lovgivningen i [...] fuldbyrdsstaten, eller at de i den pågældende medlemsstat er omfattet af regler om fastsættelse og begrænsning af strafferetligt ansvar i forbindelse med pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier, eller at videregivelsen heraf kan berøre [...] fuldbyrdsstatens grundlæggende interesser såsom statens sikkerhed og forsvar, [...] skal den udstedende myndighed inden udstedelse af den europæiske editionskendelse anmode om en nærmere forklaring af de i litra b) omhandlede omstændigheder, herunder ved høring af de kompetente myndigheder i [...] fuldbyrdsstaten [...], enten direkte eller via Eurojust eller Det Europæiske Retlige Netværk. Hvis udstedelsesmyndigheden finder, at de ønskede [...] transaktions[...]data [...] er beskyttet af sådanne immuniteter eller privilegier eller regler om fastsættelse og begrænsning af strafferetligt ansvar i forbindelse med pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier, eller videregivelsen heraf vil berøre en anden medlemsstats grundlæggende interesser såsom statens sikkerhed og forsvar, skal den tage disse omstændigheder i betragtning på samme måde, som hvis de var omfattet af national lovgivning, og den må ikke udstede eller skal ændre den europæiske editionskendelse, hvor det er nødvendigt for at give virkning til disse grunde.<sup>33</sup>
8. Påhviler ophævelsen af privilegiet eller immuniteten en myndighed i fuldbyrdsstaten, kan udstedelsesmyndigheden anmode fuldbyrdsmyndigheden om at kontakte den kompetente myndighed derom. Påhviler ophævelsen af privilegiet eller immuniteten en myndighed i en anden medlemsstat eller et tredjeland eller en international organisation, kan udstedelsesmyndigheden anmode den berørte myndighed derom.

---

<sup>33</sup> Tyskland og Den Tjekkiske Republik slår til lyd for at medtage indholdsdata. Tyskland anmodede endvidere om medtagelse af en klausul om grundlæggende rettigheder både i denne bestemmelse og i artikel 12a. Ungarn tog substansforbehold pga. bestemmelsens logik, da der efter dets opfattelse, når der er rimelig grund til at antage, at der må påregnes afslag, generelt bør være adgang til en forudgående høring, også for så vidt angår de parallelle bestemmelser i artikel 5, stk. 7, artikel 7a, artikel 9, stk. 5, artikel 12a og artikel 14.

*Artikel 6*  
*Betingelser for udstedelse af en europæisk sikringskendelse*

1. En udstedelsesmyndighed kan kun udstede en europæisk sikringskendelse, hvis betingelserne i denne artikel er opfyldt. **Artikel 5, stk. 6a, finder tilsvarende anvendelse.**
2. Den kan udstedes, hvis dette er nødvendigt og forholdsmæssigt for at forhindre fjernelse, sletning eller ændring af relevante oplysninger med henblik på en efterfølgende anmodning om fremlæggelse af disse oplysninger via gensidig retlig bistand, en europæisk efterforskningskendelse eller en europæisk editionskendelse. Europæiske sikringskendelser om sikring af data kan udstedes for alle lovovertrædelser **og med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning på mindst fire måneder.**
3. Den europæiske sikringskendelse skal indeholde følgende oplysninger:
  - a) udstedelsesmyndigheden og eventuelt godkendelsesmyndigheden
  - b) modtageren af den europæiske sikringskendelse som omhandlet i artikel 7
  - c) [...] **brugeren**, undtagen hvis det eneste formål med kendelsen er at identificere [...] **brugeren, eller en anden entydig identifikator såsom brugernavn, ID eller kontonavn for at fastlægge de oplysninger, der efterspørges**
  - d) den datakategori, der skal bevares (abonmentdata, adgangsdato, transaktionsdata eller indholdsdata)
  - e) hvis relevant, det tidsinterval, inden for hvilket oplysningerne skal bevares
  - f) de gældende strafferetlige bestemmelser i udstedelsesstaten
  - g) begrundelsen for nødvendigheden og proportionaliteten af den pågældende foranstaltning.

*Artikel 7*  
*Modtageren af en europæisk editionskendelse og en europæisk sikringskendelse*

1. Den europæiske editionskendelse og den europæiske sikringskendelse rettes direkte til en retlig repræsentant, der er udpeget tjenesteudbyderen med henblik på at indsamle bevismateriale i straffesager.
2. Hvis der ikke er udpeget en [...] retlig repræsentant, kan den europæiske editionskendelse og den europæiske sikringskendelse rettes til ethvert af tjenesteudbyderens etableringssteder i Unionen.
3. Hvis den retlige repræsentant ikke overholder en EPOC i nødsituationer i henhold til artikel 9, stk. 2, kan den **europæiske editionskendelse** [...] rettes til ethvert af tjenesteudbyderens etableringssteder i Unionen.

4. Hvis den retlige repræsentant ikke overholder sine forpligtelser i henhold til stk. 9 eller 10, og udstedelsesmyndigheden skønner, at der er en alvorlig risiko for tab af data, kan den europæiske editionskendelse eller den europæiske sikringskendelse rettes til ethvert af tjenesteudbyderens etableringssteder i Unionen.

*Artikel 7a*  
*Underretning*<sup>34</sup>

1. **I sager, hvor den europæiske editionskendelse omhandler indholdsdata, og udstedelsesmyndigheden har rimelig grund til at formode, at den person, hvis oplysninger efterspørges, ikke er bosiddende på dens eget område, fremsender udstedelsesmyndigheden en kopi af EPOC'en til den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten, samtidig med at EPOC'en fremsendes til modtageren i overensstemmelse med artikel 7.**
2. **Den underrettede myndighed kan så hurtigt som muligt underrette udstedelsesmyndigheden om ethvert forhold i henhold til artikel 5, stk. 7, litra b), og bestræber sig på at gøre dette inden for ti dage. Udstedelsesmyndigheden tager hensyn til disse forhold på samme måde, som hvis de var omfattet af national lovgivning, og tilbagekalder eller ændrer kendelsen, såfremt det er nødvendigt for at give virkning til disse grunde, hvis dataene endnu ikke var tilvejebragt. I tilfælde af tilbagekaldelse underretter udstedelsesmyndigheden omgående modtageren.**
3. **Påhviler ophævelsen af privilegiet eller immuniteten en myndighed i fuldbyrdesstaten, kan udstedelsesmyndigheden anmode den underrettede myndighed om at kontakte den kompetente myndighed derom. Påhviler ophævelsen af privilegiet eller immuniteten en myndighed i en anden medlemsstat eller et tredjeland eller en international organisation, er det udstedelsesmyndigheden, der kan anmode derom.**
4. **Underretning har ikke opsættende virkning for modtagerens forpligtelser i henhold til denne forordning.**

---

<sup>34</sup> Den Tjekkiske Republik, Finland, Tyskland, Grækenland, Ungarn og Letland har taget forbehold med hensyn til underretningsproceduren og argumenterer for en procedure med større virkning, som også omfatter transaktionsdata og en klausul om grundlæggende rettigheder, dvs. bestemmelser om begrundelser for afslag over for den underrettede myndighed. Endvidere mener de, at også reglen om, hvad der bør betragtes som en "national sag", bør ophæves. Endelig slår Tyskland til lyd for, at kendelsen fremsendes og ikke attesten, mens Den Tjekkiske Republik mener, at både kendelsen og attesten bør fremsendes.

Belgien, Bulgarien, Estland, Frankrig, Irland, Italien, Polen, Portugal og Spanien har et forbehold med hensyn til underretningsproceduren og bestemmelserne i tilknytning til indførelsen af en underretningsprocedure, navnlig artikel 5, stk. 7, artikel 9, artikel 12a og artikel 14 og de tilhørende betragtninger, og anfører, at de foretrækker Kommissionens forslag uden underretning. Belgien, Luxembourg, Irland, Slovenien og Polen ville, hvis der i det hele taget skal indføres en underretning, foretrække underretning af den medlemsstat, hvor den person, hvis oplysninger efterspørges, er bosiddende.

*Artikel 8*  
*Attest for en europæisk editions- og sikringskendelse*

1. En europæisk editions- eller sikringskendelse fremsendes til modtageren som defineret i artikel 7 i form af en attest for den europæiske editionskendelse (EPOC) eller en attest for den europæiske sikringskendelse (EPOC-PR).

Udstedelses- eller godkendelsesmyndigheden udfylder EPOC'en i bilag I eller EPOC-PR'en i bilag II, underskriver den og bekræfter indholdets nøjagtighed og rigtighed.

2. EPOC'en eller EPOC-PR'en [...] fremsendes af **eller på vegne af udstedelsesmyndigheden** [...] **på en sikker og pålidelig måde, der giver** [...] modtageren **mulighed for at efterlade et skriftligt spor og** fastslå [...] **attestens ægthed.**

Hvis tjenesteudbydere, medlemsstaterne eller EU-organerne har etableret særlige platforme eller andre sikre kanaler til håndtering af anmodninger om oplysninger mellem de retshåndhævende og judicielle myndigheder, kan udstedelsesmyndigheden også vælge at fremsende attesten via disse kanaler.

3. EPOC'en skal indeholde de oplysninger, der er anført i artikel 5, stk. 5, litra a)-h), herunder fyldestgørende oplysninger, der gør det muligt for modtageren at identificere og rette henvendelse til udstedelsesmyndigheden. Begrundelsen for nødvendigheden og proportionaliteten af den pågældende foranstaltning eller yderligere oplysninger om efterforskninger medtages ikke.
4. EPOC-PR'en skal indeholde de oplysninger, der er anført i artikel 6, stk. 3, litra a)-f), herunder fyldestgørende oplysninger, der gør det muligt for modtageren at identificere og rette henvendelse til udstedelsesmyndigheden. Begrundelsen for nødvendigheden og proportionaliteten af den pågældende foranstaltning eller yderligere oplysninger om efterforskninger medtages ikke.
5. Hvis det er nødvendigt, oversættes EPOC'en eller EPOC-PR'en til et officielt EU-sprog, der accepteres af modtageren. Hvis der ikke er angivet et sprog, oversættes EPOC-PR'en eller EPOC'en til et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor den retlige repræsentant er bosiddende eller etableret.

*Artikel 9*  
*Gennemførelse af en EPOC*

1. Efter modtagelsen af EPOC'en sikrer modtageren, at de oplysninger, der anmodes om, [...] fremsendes **på en sikker og pålidelig måde, der giver mulighed for at fastslå ægthed og integritet**, direkte til den udstedelsesmyndighed eller fuldbyrdelsesmyndighed, der er anført i EPOC'en, senest ti dage efter modtagelse af EPOC'en, medmindre udstedelsesmyndigheden begrundet en tidligere videregivelse<sup>35</sup>.
2. I nødsituationer fremsender modtageren de anmodede oplysninger uden unødigt forsinkelse senest seks timer efter modtagelse af EPOC'en.
3. Hvis modtageren ikke kan opfylde sine forpligtelser, fordi EPOC'en er ufuldstændig, indeholder åbenbare fejl eller ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger til at gennemføre EPOC'en, underretter modtageren uden unødigt forsinkelse den udstedelsesmyndighed, der er anført i EPOC'en, og anmoder om en nærmere forklaring ved brug af formularen i bilag III. Modtageren meddeler udstedelsesmyndigheden, om det var muligt at identificere og bevare oplysningerne om fastsat i stk. 6. Udstedelsesmyndigheden skal svare hurtigst muligt og senest inden for fem dage. De frister, der er fastsat i stk. 1 og 2, finder først anvendelse ved modtagelsen af den nærmere forklaring.
4. Hvis modtageren ikke kan opfylde sin forpligtelse, fordi [...] det de facto er umuligt **på grund af forhold, der ikke blev forårsaget af modtageren eller tjenesteudbyderen på det tidspunkt, hvor kendelsen blev modtaget** [...], underretter modtageren uden unødigt forsinkelse den udstedelsesmyndighed, der er anført i EPOC'en, og redegør for grundene hertil ved brug af formularen i bilag III. [...]

---

<sup>35</sup> Tyskland foreslår som minimum tilføjelse af en ny betragtning og anmodede Kommissionen og medlemsstaterne om at arbejde på og så hurtigt som muligt tilvejebringe sikre elektroniske kommunikationskanaler, der gør det muligt at fastslå ægthed og integritet.

5. Hvis modtageren ikke fremlægger de anmodede oplysninger, ikke fremlægger fyldestgørende oplysninger eller ikke fremlægger dem inden for den fastsatte frist af andre grunde [...], skal modtageren altid uden unødigt forsinkelse og senest inden for den frist, der er fastsat i stk. 1 og 2, underrette udstedelsesmyndigheden og redegøre for grundene hertil ved brug af formularen i bilag III. Udstedelsesmyndigheden kontrollerer kendelsen på grundlag af de oplysninger, som tjenesteudbyderen har fremlagt, og fastsætter om nødvendigt en ny frist for tjenesteudbyderens fremlæggelse af de pågældende oplysninger.

[...] <sup>36</sup>

6. Modtageren bevarer de anmodede oplysninger, hvis de ikke fremlægges straks, medmindre oplysningerne i EPOC'en ikke gør det muligt at identificere de anmodede oplysninger, i hvilket tilfælde modtageren anmoder om en nærmere forklaring i overensstemmelse med stk. 3. Oplysningerne bevares, indtil de er fremlagt, uanset om det er på grundlag af den afklarede europæiske editionskendelse og attesten eller gennem andre kanaler såsom gensidig retshjælp. Hvis det ikke længere er nødvendigt at fremlægge og bevare oplysninger, underretter udstedelsesmyndigheden og, hvor det er relevant i henhold til artikel 14, stk. 8, fuldbyrdelsesmyndigheden, uden unødigt forsinkelse modtageren herom.

---

<sup>36</sup> Ungarn har forbehold med hensyn til at lade bestemmelsen udgå.



*Artikel 10*  
*Gennemførelse af en EPOC-PR*

1. Efter modtagelsen af EPOC-PR'en bevarer modtageren uden unødigt forsinkelse de anmodede oplysninger. Sikringen ophører efter 60 dage, medmindre udstedelsesmyndigheden bekræfter, at proceduren for den efterfølgende anmodning om fremlæggelse af oplysninger er blevet indledt.
2. Hvis udstedelsesmyndigheden inden for den frist, der er fastsat i stk. 1, bekræfter indledningen af proceduren for den efterfølgende anmodning om fremlæggelse af oplysninger, bevarer modtageren oplysningerne, så længe det er nødvendigt for at fremlægge oplysningerne efter modtagelsen af den efterfølgende anmodning om fremlæggelse.
3. Hvis sikringen ikke længere er nødvendig, underretter udstedelsesmyndigheden uden unødigt forsinkelse modtageren herom.
4. Hvis modtageren ikke kan opfylde sine forpligtelser, fordi attesten er ufuldstændig, indeholder åbenbare fejl eller ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger til at gennemføre EPOC-PR'en, underretter modtageren uden unødigt forsinkelse den udstedelsesmyndighed, der er anført i EPOC-PR'en, og anmoder om en nærmere forklaring ved brug af formularen i bilag III. Udstedelsesmyndigheden skal svare hurtigst muligt og senest inden for fem dage. Modtageren sikrer, at den nødvendige nærmere forklaring kan modtages, således at modtageren kan opfylde de forpligtelser, der er fastsat i stk. 1.
5. Hvis modtageren ikke kan opfylde sin forpligtelse, fordi [...] det de facto er umuligt **på grund af forhold, der ikke blev forårsaget af modtageren eller tjenesteudbyderen på det tidspunkt, hvor kendelsen blev modtaget** [...], underretter modtageren uden unødigt forsinkelse den udstedelsesmyndighed, der er anført i EPOC-PR'en, og redegør for grundene hertil ved brug af formularen i bilag III. [...]
6. Hvis modtageren ikke bevarer de anmodede oplysninger af andre grunde [...], skal modtageren altid uden unødigt forsinkelse underrette udstedelsesmyndigheden og redegøre for grundene hertil ved brug af formularen i bilag III. Udstedelsesmyndigheden kontrollerer kendelsen på grundlag af tjenesteudbyderens begrundelse.

*Artikel 11*  
*Fortrolighed og brugeroplysninger*<sup>37</sup>

1. Modtageren eller – hvis denne er en anden – tjenesteudbyderen træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre fortroligheden af EPOC'en eller EPOC-PR'en og af de fremlagte eller bevarede oplysninger, og [...] må ikke underrette den person, hvis oplysninger efterspørges, for **at undgå** [...] at lægge hindringer i vejen for den pågældende straffesag. **De underretter kun den person, hvis oplysninger [...] efterspørges, hvis udstedelsesmyndigheden udtrykkeligt anmoder derom. I så tilfælde giver udstedelsesmyndigheden oplysninger i henhold til denne artikels stk. 4 til modtageren eller – hvis denne er en anden – tjenesteudbyderen.**
2. Når udstedelsesmyndigheden **ikke** har anmodet [...] **tjenesteudbyderen om at underrette**[...] den person, hvis oplysninger **blev** [...] efterspurgt **i overensstemmelse med stk. 1**, underretter udstedelsesmyndigheden denne[...] person [...]. [...] **Udstedelsesmyndigheden kan udskyde underretningen af den person, hvis oplysninger blev efterspurgt, så længe det udgør en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning** [...] for at undgå at [...] lægge hindringer i vejen for straffesager.[...]
3. **Udstedelsesmyndigheden kan afstå fra at underrette den person, hvis abonnements- eller adgangsdata efterspørges, hvis det er nødvendigt og rimeligt for at beskytte en andens grundlæggende rettigheder og legitime interesser, særlig hvis disse rettigheder og interesser vejer tungere end interessen for at underrette den person, hvis oplysninger efterspørges. [...]**
4. **Oplysninger om tilgængelige retsmidler i henhold til artikel 17 medregnes.**

---

<sup>37</sup> Finland og Tyskland har taget forbehold og slår til lyd for mere detaljerede bestemmelser (om sprog, retshjælp, detaljerede oplysninger om retsmidler osv.), og desuden anfører Tyskland, at de berørte personer (og ikke kun personer, hvis oplysninger efterspørges) bør underrettes.

*Artikel 12*  
*Godtgørelse af udgifter*

Tjenesteudbyderen kan kræve, at udstedelsesstaten godtgør udbyderens udgifter, hvis dette er fastsat i national lovgivning i udstedelsesstaten for nationale kendelser i lignende situationer, i overensstemmelse med disse nationale bestemmelser. **Medlemsstaterne underretter Kommissionen om reglerne for godtgørelse, og denne offentliggør dem.**

Artikel 12a [...]

[...] **Begrænsninger af anvendelsen af indhentede data**

1. [...] **I tilfælde af at den person, hvis oplysninger efterspørges, ikke er bosiddende på udstedelsesstatens område, og transaktions- eller indholdsdata er blevet indhentet ved hjælp af den europæiske editionskendelse, og udstedelsesmyndigheden modtager information om, at disse oplysninger [...] er beskyttet af privilegier og immuniteter i henhold til lovgivningen i [...] fuldbyrdelses staten [...] eller er omfattet af regler om fastsættelse og begrænsning af strafferetligt ansvar i forbindelse med pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier, eller, [...] såfremt den pågældende medlemsstat påberåber sig dette, at videregivelsen af disse oplysninger berører dens grundlæggende interesser** såsom statens sikkerhed og forsvar, [...] sikrer **de kompetente myndigheder** i udstedelsesstaten under straffesagen [...], at disse grunde tages i betragtning på samme måde, som hvis de var omfattet af national lovgivning [...]. [...] **De kompetente myndigheder** kan høre myndighederne i den relevante medlemsstat, Det Europæiske Retlige Netværk på det strafferetlige område eller Eurojust.
2. **Påhviler ophævelsen af privilegiet eller immuniteten en myndighed i fuldbyrdelsesstaten, kan den kompetente myndighed i udstedelsesstaten anmode fuldbyrdelsesmyndigheden eller den underrettede myndighed om at kontakte den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten derom. Påhviler ophævelsen af privilegiet eller immuniteten en myndighed i en anden stat eller et tredjeland eller en international organisation, kan den kompetente myndighed i udstedelsesstaten anmode den pågældende myndighed derom.**

*Artikel 12b*  
*Specialitetsprincippet*

1. **Der må ikke anvendes elektronisk bevismateriale i andre sager end dem, med henblik på hvilke det pågældende materiale blev indhentet i henhold til denne forordning, undtagen:**
  - a) **i sager, med henblik på hvilke en europæisk editionskendelse kunne være udstedt i henhold til artikel 5, stk. 3 og 4, eller**
  - b) **for at forebygge en umiddelbar og alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed i udstedelsesstaten eller mod dens væsentlige interesser.**
  
2. **Elektronisk bevismateriale, der er indhentet i overensstemmelse med denne forordning, må kun videregives til en anden medlemsstat:**
  - a) **i sager, med henblik på hvilke en europæisk editionskendelse kunne være udstedt i henhold til artikel 5, stk. 3 og 4, eller**
  - b) **for at forebygge en umiddelbar og alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed i den pågældende medlemsstat eller mod dens væsentlige interesser.**
  
3. **Elektronisk bevismateriale, der er indhentet i henhold til denne forordning, må kun videregives til et tredjeland eller til en international organisation på de betingelser, der er fastsat i stk. 2, litra a) og b), i denne artikel og i kapitel V i direktiv (EU) 2016/680.**

## Kapitel 3: Sanktioner og fuldbyrdelse

### *Artikel 13* *Sanktioner*<sup>38</sup>

Med forbehold af nationale love om pålæggelse af strafferetlige sanktioner fastsætter medlemsstaterne reglerne vedrørende økonomiske sanktioner for overtrædelse af forpligtelserne i henhold til artikel 9, 10 og 11, **stk. 1**, i denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den straks om senere ændringer, der berører dem.

**Medlemsstaterne sikrer, at de fastsatte økonomiske sanktioner [...] er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning.**

**Medlemsstaterne sikrer, at der kan pålægges økonomiske sanktioner på op til 2 % af tjenesteudbyderens samlede globale årsomsætning i det foregående regnskabsår.**

### *Artikel 14* *Fuldbyrdelsesprocedure*

1. Hvis modtageren ikke fuldbyrder en EPOC inden for fristen eller en EPOC-PR uden at give en begrundelse, der godtages af udstedelsesmyndigheden, kan udstedelsesmyndigheden videresende den europæiske editionskendelse med EPOC'en eller den europæiske sikringskendelse med EPOC-PR'en samt formularen i bilag III udfyldt af modtageren og ethvert andet relevant dokument til den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten med henblik på fuldbyrdelse ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor, og som giver fuldbyrdelsesmyndigheden mulighed for at fastslå ægtheden. Udstedelsesmyndigheden oversætter i denne forbindelse kendelsen, formularen og eventuelle andre ledsagende dokumenter til et af de [...] sprog [...], **der accepteres af** denne medlemsstat, og underretter modtageren om videresendelsen.
2. Efter modtagelsen anerkender fuldbyrdelsesmyndigheden uden yderligere formaliteter **og træffer de nødvendige foranstaltninger til fuldbyrdelse af**
  - a) en europæisk editionskendelse, **medmindre fuldbyrdelsesmyndigheden finder, at en af de i stk. 4 fastsatte grunde finder anvendelse**, eller
  - b) en europæisk sikringskendelse [...], medmindre fuldbyrdelsesmyndigheden finder, at en af de i stk. [...] 5 fastsatte grunde finder anvendelse [...].

Fuldbyrdelsesmyndigheden træffer beslutning om at anerkende kendelsen uden unødigt forsinkelse og senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af kendelsen.

---

<sup>38</sup> Finland, Tyskland og Letland har taget forbehold med hensyn til harmoniseringen af sanktioner.

- 2a. Artikel 5, stk. 8, finder tilsvarende anvendelse.**
3. Hvis fuldbyrdelsesmyndigheden anerkender kendelsen, anmoder den formelt modtageren om at opfylde den relevante forpligtelse og oplyser modtageren om muligheden for at gøre indsigelse mod fuldbyrdelsen under påberåbelse af de grunde, der er nævnt i stk. [...] 4, **litra a)-e)**, eller **stk. 5**, samt om de gældende sanktioner for manglende overholdelse og fastsætter en frist for overholdelse eller indsigelse.
4. [...] **Afslag på anerkendelse** eller fuldbyrdelse af den europæiske editionskendelse **kan kun gives** af følgende grunde:
- a) den europæiske editionskendelse er ikke blevet udstedt eller godkendt af en udstedelsesmyndighed, jf. artikel 4
  - b) den europæiske editionskendelse er ikke blevet udstedt for en[...] lovovertrædelse som omhandlet i artikel 5, stk. 4
  - c) modtageren kunne ikke gennemføre EPOC'en, da det de facto er umuligt [...], eller fordi EPOC'en indeholder åbenbare fejl
  - d) den europæiske editionskendelse vedrører ikke oplysninger, der lagres af eller på vegne af tjenesteudbyderen på tidspunktet for modtagelsen af EPOC'en
  - e) tjenesten er ikke omfattet af denne forordning
  - f) [...] **en af de i artikel 12a, stk. 1, omhandlede grunde finder anvendelse.**<sup>39</sup>
5. [...] **Afslag på anerkendelse eller**eller fuldbyrdelse af den europæiske sikringskendelse **kan kun gives** af følgende grunde:
- a) den europæiske sikringskendelse er ikke blevet udstedt eller godkendt af en udstedelsesmyndighed som omhandlet i artikel 4
  - b) tjenesteudbyderen kunne ikke gennemføre EPOC-PR'en, da det de facto er umuligt [...], eller fordi EPOC-PR'en indeholder åbenbare fejl
  - c) den europæiske sikringskendelse vedrører ikke oplysninger, der lagres af eller på vegne af tjenesteudbyderen på tidspunktet for modtagelsen af EPOC-PR'en
  - d) tjenesten er ikke omfattet af anvendelsesområdet for nærværende forordning[...].
  - e) [...]

---

<sup>39</sup> Den Tjekkiske Republik, Finland, Ungarn, Tyskland og Letland har taget forbehold med hensyn til at lade artikel 14, stk. 4, litra f), og stk. 5, litra e), udgå og mener, at dette kun kan finde tilslutning, hvis der i artikel 5, artikel 7a, stk. 2, og artikel 12a, stk. 1, tilføjes en klausul om grundlæggende rettigheder og om overholdelse af nationale forfatningsmæssige regler.

6. Hvis modtageren gør indsigelse **i henhold til stk. 4, litra a)-e), og stk. 5** træffer fuldbyrdelsesmyndigheden afgørelse om fuldbyrdelsen af kendelsen på grundlag af oplysningerne fra modtageren og, om nødvendigt, supplerende oplysninger fra udstedelsesmyndigheden i overensstemmelse med stk. 7.
7. Inden fuldbyrdelsesmyndigheden beslutter ikke at anerkende eller fuldbyrde kendelsen i henhold til stk. 2 og 6, hører den udstedelsesmyndigheden med alle passende midler. Hvis det er hensigtsmæssigt, anmoder den udstedelsesmyndigheden om supplerende oplysninger. Udstedelsesmyndigheden besvarer sådanne anmodninger inden for fem arbejdsdage.
8. Udstedelsesmyndigheden og modtageren underrettes straks om alle afgørelser ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor.
9. Hvis fuldbyrdelsesmyndigheden modtager oplysninger fra modtageren, fremsender den disse til udstedelsesmyndigheden senest inden for to arbejdsdage, medmindre de pågældende oplysninger er beskyttet af en immunitet eller et privilegium **eller regler om fastsættelse og begrænsning af strafferetligt ansvar i forbindelse med pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier** i henhold til national lovgivning, eller videregivelsen kan berøre nationale grundlæggende interesser såsom statens sikkerhed og forsvar. I så fald oplyser myndigheden udstedelsesmyndigheden om begrundelsen for ikke at videregive oplysningerne.
10. Hvis modtageren ikke opfylder sine forpligtelser i henhold til en anerkendt kendelse, hvis eksigibilitet er blevet bekræftet af fuldbyrdelsesmyndigheden, pålægger denne myndighed en økonomisk sanktion i overensstemmelse med national lovgivning. Der er adgang til effektive retsmidler til prøvelse af en afgørelse om bødepålæg.

## Kapitel 4: Retsmidler

*Artikel 15*

[...]

[...]



[...]

*Artikel 16*  
*Prøvelsesprocedure i tilfælde af modstridende forpligtelser [...]*

1. Hvis modtageren mener, at overholdelsen af den europæiske editionskendelse vil være i strid med gældende lovgivning i et tredjeland [...], underretter modtageren udstedelsesmyndigheden om sin begrundelse for ikke at gennemføre den europæiske editionskendelse i overensstemmelse med den procedure, der er omhandlet i artikel 9, stk. 5 og 6.
2. Den begrundede indsigelse skal indeholde alle relevante oplysninger om det pågældende tredjelands lovgivning, om dens anvendelse i den foreliggende sag, og om karakteren af den modstridende forpligtelse. Den kan ikke være baseret på det forhold, at der ikke findes tilsvarende bestemmelser vedrørende betingelserne, formaliteterne og procedurerne for udstedelse af en editionskendelse i den gældende lovgivning i det pågældende tredjeland, eller alene på det forhold, som dataene er lagret i et tredjeland. **Den skal indgives senest ti dage efter den dato, på hvilken EPOC'en blev forkyndt for modtageren. Fristerne beregnes i overensstemmelse med udstedelsesmyndighedens nationale lovgivning.**
3. Udstedelsesmyndigheden kontrollerer den europæiske editionskendelse på baggrund af den begrundede indsigelse. Hvis udstedelsesmyndigheden agter at opretholde den europæiske editionskendelse, begærer den domstolsprøvelse ved den kompetente ret i sin medlemsstat. Gennemførelsen af kendelsen suspenderes, indtil prøvelsesproceduren er afsluttet.

4. Den kompetente ret vurderer først, hvorvidt der foreligger en konflikt, på grundlag af en undersøgelse af:
- a) om tredjelandets lovgivning finder anvendelse på de særlige omstændigheder i den pågældende sag, og i så fald
  - b) om tredjelandets lovgivning anvendt på de særlige omstændigheder i den foreliggende sag forbyder videregivelse af de pågældende oplysninger.
5. Hvis den kompetente ret finder, at der ikke er nogen relevant konflikt som omhandlet i stk. 1 og 4, stadfæster den kendelsen. Hvis den kompetente ret fastslår, at tredjelandets lovgivning anvendt på de særlige omstændigheder i den foreliggende sag forbyder videregivelse af de pågældende oplysninger, afgør den kompetente ret, om kendelsen skal stadfæstes eller **ophæves** [...]. **Vurderingen baseres** navnlig på [...] følgende faktorer, **idet der lægges særlig vægt på de i litra a) og b) omhandlede faktorer**:
- a) den interesse, der er beskyttet af tredjelandets relevante lovgivning, herunder **grundlæggende rettigheder og andre interesser, der forhindrer videregivelse af oplysningerne** [...], navnlig **tredjelandets nationale sikkerhedsinteresser**
  - b) graden af tilknytning af den straffesag, i forbindelse med hvilken kendelsen er udstedt, til de to jurisdiktioner, bl.a. på grundlag af:
    - beliggenhed, nationalitet og bopæl for den person, hvis oplysninger efterspørges, og/eller for ofret/ofrene
    - det sted, hvor den pågældende lovovertrædelse blev begået
  - c) graden af tilknytning mellem tjenesteudbyderen og det pågældende tredjeland, og i denne forbindelse er det sted, hvor oplysningerne er lagret, ikke i sig selv tilstrækkeligt til at fastslå, at der er en væsentlig tilknytning
  - d) efterforskningsstatens interesse i fremskaffelsen af det pågældende bevismateriale ud fra, hvor alvorlig lovovertrædelsen er, og hvor vigtigt det er at fremskaffe bevismaterialet hurtigt
  - e) eventuelle konsekvenser for modtageren eller tjenesteudbyderen af efterlevelsen af den europæiske editionskendelse, herunder eventuelle sanktioner.

- 5b. **Retten kan indhente oplysninger fra den kompetente myndighed i det pågældende tredjeland under hensyntagen til direktiv 2016/680, navnlig kapitel V, og i det omfang en sådan overførsel ikke lægger hindringer i vejen for den relevante straffesag.**
6. Hvis den kompetente ret beslutter at ophæve kendelse, underretter den udstedelsesmyndigheden og modtageren herom. Hvis den kompetente ret beslutter at stadfæste kendelsen, underretter den udstedelsesmyndigheden og modtageren, der skal fortsætte gennemførelsen af kendelsen.

*Artikel 17*  
*Effektive retsmidler<sup>40</sup>*

1. **Uden at dette berører adgangen til yderligere retsmidler i henhold til national ret, har enhver [...] person [...], hvis oplysninger er efterspurgt [...] gennem en europæisk editionskendelse, adgang til effektive retsmidler mod den europæiske editionskendelse. Såfremt den pågældende person er mistænkt eller [...] tiltalt, har vedkommende ret til effektive retsmidler under den straffesag [...], i forbindelse med hvilken [...] oplysningerne blev anvendt. Disse retsmidler berører ikke de retsmidler, der er til rådighed i henhold til direktiv (EU) 2016/680 og forordning (EU) 2016/679.**
2. [...]
3. Denne adgang til effektive retsmidler udøves af en judiciel myndighed i udstedelsesstaten i overensstemmelse med dens nationale lovgivning og omfatter muligheden for at anfægte foranstaltningens lovlighed, herunder dens nødvendighed og proportionalitet.

---

<sup>40</sup> Tyskland har taget forbehold og anfører, at enhver person, som er berørt af en kendelse, og ikke kun en person, hvis oplysninger efterspørges, bør have ret til retsmidler, og at der også bør sikres adgang til retsmidler mod sikringskendelser i straffesager.

4. Med forbehold af artikel 11 træffer udstedelsesmyndigheden passende foranstaltninger til at sikre, at der oplyses om mulighederne i national lovgivning for at få adgang til retsmidler, og sikre, at de kan udøves effektivt.
5. De samme tidsfrister og andre betingelser for adgang til retsmidler i lignende nationale sager finder anvendelse her, og således at det sikres, at de pågældende personer kan anvende disse retsmidler effektivt.
6. Uden at dette berører nationale procedureregler sikrer medlemsstaterne, at retten til et forsvar og en retfærdig behandling af sagen respekteres i straffesager i udstedelsesstaten i forbindelse med vurderingen af det bevismateriale, der er fremskaffet gennem den europæiske editionskendelse.

*Artikel 18*

[...]

[...]

## Kapitel 5: Afsluttende bestemmelser

### Artikel 18a

#### Sprog

Hver medlemsstat angiver, om og i givet fald hvilket eller hvilke sprog ud over deres officielle sprog de accepterer med henblik på fremsendelsen af EPOC'en eller EPOC-PR'en og/eller en europæisk editionskendelse og en europæisk sikringskendelse i tilfælde af fuldbyrdelse.

### Artikel 19

#### Overvågning og rapportering

1. Senest den *[datoen for denne forordnings anvendelse]* fastlægger Kommissionen et detaljeret program for overvågning af forordningens resultater og virkninger. I overvågningsprogrammet fastlægges metoderne til samt intervallerne for indsamling af oplysninger og anden nødvendig dokumentation. Det præciserer, hvilke foranstaltninger Kommissionen og medlemsstaterne skal træffe med hensyn til indsamling og analyse af oplysningerne og den øvrige dokumentation.
2. Medlemsstaterne indsamler og vedligeholder under alle omstændigheder samlede statistikker fra de relevante myndigheder. De indsamlede oplysninger fremsendes til Kommissionen senest den 31. marts hvert år for det foregående kalenderår og skal **så vidt muligt** omfatte:
  - a) antallet af EPOC'er og EPOC-PR'er udstedt pr. type oplysninger, der anmodes om, berørte tjenesteudbydere og situationen (nødsituation eller ej, **efterfølgende godkendelse**)
  - b) antallet af efterlevede eller ikkeefterlevede EPOC'er udstedt pr. type oplysninger, der anmodes om, berørte tjenesteudbydere og situationen (nødsituation eller ej)
  - c) for efterlevede EPOC'er – den gennemsnitlige varighed for tilvejebringelsen af de anmodede oplysninger fra tidspunktet for udstedelse af EPOC'en til tidspunktet for tilvejebringelse, pr. type oplysninger, der anmodes om, berørte tjenesteudbydere og situationen (nødsituation eller ej)

- d) antallet af europæiske editionskendelser fremsendt eller modtaget med henblik på fuldbyrdelse til en fuldbyrdesstat pr. type oplysninger, der anmodes om, berørte tjenesteudbydere og situationen (nødsituation eller ej) og antallet af efterlevede kendelser
- e) antallet af retsmidler mod europæiske editionskendelser i udstedelsesstaten og i fuldbyrdesstaten pr. type oplysninger, der anmodes om
- f) **antallet af tilfælde, hvor der ikke er givet efterfølgende godkendelse.**

**3. Tjenesteudbydere kan indsamle, føre og offentliggøre statistikker og, såfremt der er indsamlet sådanne oplysninger, indsende dem til Kommissionen senest den 31. maj for det foregående kalenderår og heri så vidt muligt inkludere oplysninger om:**

- a) **antallet af EPOC'er og EPOC-PR'er modtaget pr. type oplysninger, der anmodes om, medlemsstat og situationen (nødsituation eller ej)**
- b) **antallet af efterlevede eller ikkeefterlevede EPOC'er udstedt pr. type oplysninger, der anmodes om, medlemsstat og situationen (nødsituation eller ej)**
- c) **for efterlevede EPOC'er – den gennemsnitlige varighed for tilvejebringelsen af de anmodede oplysninger fra tidspunktet for modtagelsen af EPOC'en til tidspunktet for tilvejebringelse, pr. type oplysninger, der anmodes om, medlemsstat og situationen (nødsituation eller ej).**

#### *Artikel 20*

#### *Ændringer af attesterne og formularerne*

Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 21 med henblik på at ændre bilag I, II og III for effektivt at imødegå et eventuelt behov for forbedringer af indholdet af EPOC- og EPOC-PR-formularerne og af de formularer, der skal anvendes til at oplyse om, hvorfor det ikke er muligt at gennemføre EPOC'en eller EPOC-PR'en.

*Artikel 21*  
*Udøvelse af delegerede beføjelser*

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Den delegation af beføjelser, der er omhandlet i artikel 20, indrømmes på ubestemt tid fra den *[datoen for denne forordnings anvendelse]*.
3. Den i artikel 20 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016<sup>41</sup>.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 20 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

---

<sup>41</sup> EUT L 123 af 12.5.2016, s. 13.

*Artikel 22*  
*Meddelelser*

1. Senest den *[datoen for denne forordnings anvendelse]* giver hver medlemsstat Kommissionen meddelelse om følgende:
  - a) de myndigheder, der i overensstemmelse med national ret er kompetente i henhold til artikel 4 til at udstede [...], godkende, **fremsende og/eller modtage** europæiske editionskendelser og europæiske sikringskendelser **eller underretningerne herom**
  - b) den eller de fuldbyrdelsesmyndigheder, der er kompetente til at fuldbyrde europæiske editionskendelser og europæiske sikringskendelser på en anden medlemsstats vegne
  - c) de retter, der er kompetente til at behandle begrundede indsigelser fra modtagerne i overensstemmelse med artikel [...] 16
  - d) **accepterede sprog med henblik på fremsendelsen af EPOC'en eller EPOC-PR'en og/eller en europæisk editionskendelse og en europæisk sikringskendelse i tilfælde af fuldbyrdelse, jf. artikel 18a.**
2. Kommissionen stiller de i henhold til denne artikel modtagne oplysninger til rådighed for offentligheden, enten på et særligt websted eller på webstedet for Det Europæiske Retlige Netværk, der er nævnt i artikel 9 i Rådets afgørelse 2008/976/RIA<sup>42</sup>.

*Artikel 23*  
*Forbindelsen til [...] andre instrumenter, aftaler og ordninger*

**Denne forordning berører ikke EU-retsakter og andre internationale instrumenter, aftaler og ordninger om [...]** indsamling af bevismateriale, der også er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.

---

<sup>42</sup> Rådets afgørelse 2008/976/RIA af 16. december 2008 om Det Europæiske Retlige Netværk (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 130).



*Artikel 24  
Evaluering*

Senest den [*fem år efter datoen denne forordnings anvendelse*] foretager Kommissionen en evaluering af forordningen og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om denne forordnings virkemåde, herunder en vurdering af behovet for at udvide dens anvendelsesområde. Om nødvendigt ledsages rapporten af forslag til retsakter. Evalueringen foretages i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for bedre lovgivning. Medlemsstaterne giver Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af denne rapport.

*Artikel 25  
Ikrafttræden*

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den [*...*] *24 måneder efter ikrafttrædelsen*].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den [...].

*På Europa-Parlamentets vegne*  
*Formand Formand*

*På Rådets vegne*